ANUL X No. 2932 — Ediția de seară — MERCURI 3 SEPTEMBRIE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ și se plătesc înainte:

	în țară	în străinătate
Un an	30 leĭ	50 leĭ
Șase lunĭ	15 „	25 „
Treĭ lunĭ	8 „	13 „

Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ streĭn în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția — PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația — PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

NOUA TACTICA STURDZISTA

Șase paginĭ la fie-care ediție

Energie, nu ilegalitate

Am fost ceĭ d'întîĭ carĭ am aplaudat pe ceĭ doĭ prefecțĭ din Tulcea și Constanța, cînd aŭ plecat la posturile lor cu ferma hotărîre de a îndrepta starea ticăloasă a Dobrogeĭ. Ne-am permis însă să le dăm sfaturĭ în această privință și le-am atras atențiunea să nu confunde *energia* cu *ilegalitatea*.

Din nefericire, constatăm cu părere de răŭ că prefectul de Tulcea, D. Nenițescu, din prima zi a făcut această confuziune, grație căreia D-sa a transformat județul săŭ într'o gubernie rusească, exasperînd pe ceĭ maĭ pacinicĭ și maĭ bine-voitorĭ dintre cetățeniĭ dobrogenĭ.

Prima ilegalitate a fost o călcare de lege... patriotică. Comuna Tulcea saŭ guvernul fiind în proces cu un Bulgar, relativ la proprietatea uneĭ morĭ, D. Nenițescu s'a substituit autorităței judiciare, a pus mîna pe moară, a dărîmat-o într'o noapte și a inaugurat apoĭ pe acel loc monumentul întru amintirea anexăreĭ Dobrogeĭ. Această probă de *energie*, noĭ am semnalat-o ca un simpton îngrijitor și azĭ constatăm, că *energia* D-luĭ Nenițescu crește pe zi ce merge, și crește așa de puternic că probabil Tulcenií regretă timpurile satrapieĭ luĭ Paul Stătescu, care prindea pe oamenĭ pe strade și îĭ bărbierea cu de-a sila.

Energia aceasta face pe filo-bulgarĭ și pe filo-rușĭ să cîștige și maĭ mult teren. In adevăr, orĭ-ce samavolnicie în Dobrogea va fi și este exploatată, în contra Romînieĭ și a autorităților noastre.

Iată acum o a doua ispravă.

Partidul socialist are ramificațiune și în Dobrogea și prefectul Nenițescu a crezut de cuviință să asimileze pe socialiștĭ cu Bulgarĭ și a oprit o întrunire publică în acel oraș. Maĭ mult încă, ni se telegrafiază din Tulcea, că unul din membriĭ partiduluĭ, după o altă întrunire ținută fără autorizația poliției, a fost arestat.

Expunem faptele ast-fel cum s'aŭ întîmplat și ne întrebăm cu îngrijire: pînă unde va merge *energia* D-luĭ prefect? Ea a ajuns deja în stadiul care pe limba romînească se numește *prostie*. Fără a scuza, noĭ cel puțin ne explicăm fapta ilegală, cînd e dictată de o imperioasă necesitate, de așa zisele *rațiunĭ de stat*. Cînd însă calcĭ legea, fără nicĭ-un motiv serios, cînd te încercĭ să te luptĭ în potriva unuĭ dușman închipuit, aceasta dovedește pur și simplu, că, pe lîngă faptul de arbitraritate, adaogĭ și o doză mare de prostie. In adevăr, care este interesul administrațieĭ dobrogene ca să pună bețe în roate propagandeĭ socialiste? In prima linie, socializmul romîn este antirus și ca atare de aceeașĭ opiniune cu administrația D-luĭ Nenițescu. Inĭcazul de care vorbim, s'a potrivit ca guvernul și cu partidul socialist să fie de aceeașĭ opiniune și să aĭbă aceleașĭ interes. In a doua ordine de ideĭ, prefectul din Tulcea n'ar fi trebuit să fie străin celor ce se petrec în țara romînească; el ar fi trebuit să știe, că aceĭa carĭ făceaŭ întrunirea de la Tulcea, fac parte dintr'un partid, care are tocmaĭ marele defect, de a fi prea legalist. Pe cînd toate partidele își bat joc de legĭ și Constituție, pe cînd legea este făcută pentru a fi aplicată numaĭ cînd nu jenează pe puternicĭ zileĭ, pe cînd toate reformele s'aŭ făcut în țara romînească, trecînd pe de-asupra uneĭ legĭ pe care nimenĭ n'o respectă, partidul socialist s'a osîndit singur la inacțiune, închizîndu-se în această formulă strîmtă: «*calea legală*».

Nu este însă aicĭ locul să discutăm aceste lucrurĭ. E suficient că D. Nenițescu trebuia să știe că are a face cu niște oamenĭ carĭ luptă ca și D-sa în potriva influențeĭ ruso-bulgare din Dobrogea carĭ nu visaŭ, ținînd la Tulcea o întrunire, să facă o faptă revoluționară. Așa fiind, ce înseamnă arestarea unuia din oratorĭ, și cum poate fi numită fapta dăreĭ în judecată a acelora carĭ fac propagandă socialistă la Tulcea? Nu găsim alt calificativ de cît acela de *prostie* și încă de *prostie neiertată*. Procedînd în acest chip, D-sa va avea în potriva'ĭ în prima linie, partidul socialist, care pînă acum n'avea de ce să-l combată, și va avea în contra-ĭ întreaga presă democratică care nu poate tolera ca *energia* D-luĭ prefect de la Tulcea să meargă pînă la acte de arbitraritate de asemenea natură.

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Papagalul luĭ Nicoreanu

Drapelul ne aduce știrea că doctorul Nicoreanu-Specific are un papagal, și că această pasăre maestră are același nume ca și directorul ziaruluĭ aurelianiștilor.

Coco, de altmintrelea ca și stăpînul săŭ, este în potriva gazetarilor și repertorul ziaruluĭ moderat a avut neșansa ca să audă că-ĭ *gazetar* și ca atare e *obraznic*.

Știrea *Drapeluluĭ* a cauzat moartea luĭ *Coco*, Coco papagalul, nu Coco-Dumitrescu. Erĭ Duminică, nu știŭ cine s'a apucat de a dat altă lecție papagaluluĭ și Lunĭ dimineață, cînd *Specificul* voia să maĭ audă ceva la adresa ziariștilor, pasărea a început să glăsuiască:

— *Nicoreanu! Nicoreanu Specific Asasin.* Doctorul, care are atîtea omorurĭ pe conștiință, văzîndu-se acuzat chĭar de propriul săŭ papagal, ĭ-a dat și luĭ un *specific*, care l'a trimis pe cea-l'altă lume ca să țipe acolo:

Ni-co-rea-nu! Ni-co-rea-nu! Spe-ci-fic! A-sa-sin!.

Periplizon.

Desider Bànffy

Actualul ministru-președinte al Ungarieĭ, baronul Desider Bànffy, s'a născut la Cluj, în anul 1843, ca fiŭ al unuĭ prefect. A studiat la Lipsca și Berlin, și, după ce a călătorit maĭ mult timp, a intrat în lupta politică, înrolîndu-se în partidul liberal maghiar. A ocupat maĭ multe funcțiunĭ administrative și a fost ales în maĭ multe rîndurĭ deputat. La 1894, căzînd ministerul Wekerle, Bànffy fu însărcinat cu formarea nouluĭ minister, care la 21 Decembrie 1894 a și intrat în funcțiune.

Situația cabinetuluĭ Bànffy este actualmente foarte nesigură. De o camdată, vizita luĭ Wilhelm în Ungaria 'l-a ferit de o cădere compromițătoare, care devenise aproape inevitabilă.

Far.

Rușinea magistratureĭ!

La Tulcea există un fel de magistrat — substitut de procuror, care răspunde la turcescul nume de Hassan. El bine, acest efendi se crede încă pe timpul Turcilor și nu știe nenorocitul că un substitut de procuror nu depinde de prefect, ci numaĭ de conștiința sa și de ministerul de justiție.

Acest caraghioz Hassan s'a apucat să dea în judecată pe niște oratori carĭ vorbeaŭ la o întrunire socialistă, și a arestat Duminică pe avocatul Atanasiu din Galați, sub învinuirea de a propovădui „ideĭ subversive".

Hassanul nostru, nicĭ nu'șĭ poate da seamă de rostul cuvintelor și articolelor din cod. El interpretează legea ca un simplu epistat de secție. Ce-o să rîdă publicul și judecătoriĭ cînd înaintea tribunaluluĭ Hassanul va fi nevoit să'șĭ susțină rechizitoriul!

Un asemenea om e rușinea magistratureĭ. A ascultat de poruncile prefectuluĭ, s'a asociat la o călcare de lege și la un abuz de putere, terfelindu-șĭ ast-fel alba ermină a magistratuluĭ, făcîndu se sluga administrațiuneĭ.

Ceea ca este și maĭ trist e că individul în cestiune, pe lîngă actul de arbitraritate, a îndrăznit să fie necuviincios față cu ceĭ învinuițĭ, să'ĭ insulte și să'ĭ amenințe. E păcat că nu s'a găsit nimenĭ în Tulcea, ca să pună la locul luĭ pe acest funcționar nedemn și la nevoie cu o lovitură de picĭor să'ĭ amintească de faptul că obrăznicia se pedepsește, chĭar atuncĭ cînd porțĭ toga de magistrat și maĭ ales atuncĭ.

Păcat!

Sfinx.

Marco Brociner

Iarăși se vorbește de Marco Brociner în toate ziarele germane. Cunoscutul romancier care, în dramatizarea romanelor sale, se asociase cu Ludwig Ganghoffer, a încercat-o acum și singur. Pe una din scenele cele maĭ însemnate din Viena, s'a dat o nouă dramă a luĭ Marco Brociner. Drama poartă titlul „Două lumĭ", și a avut, la prima și la a doua reprezentare a eĭ, un succes enorm. Și drama această, ca și „Nunta din Vălenĭ", a fost făcută după un roman apărut maĭ de mult și care purta titlul: Dr. Hamlet. Subiectul lucrăreĭ acesteĭa nu maĭ este luat însă din viața romînească, ci din viața — nihiliștilor rușĭ.

Brociner trăiește acum la Viena. El este foiletonistul ziaruluĭ „Neues Wiener Tageblatt" și se bucură de o frumoasă reputație literară.

Inst.

Noua tactică sturdzistă

Sturdziștiĭ, convinșĭ acum că D. Stătescu s'a înțeles cu aurelianiștiĭ și că ar lucra pentru a lua puterea, șĭ-aŭ schimbat tactica.

Eĭ sînt hotărîțĭ să lucreze și în contra D-luĭ Eug. Stătescu. Campania în acest sens a și început.

Și, cum o asemenea campanie nu le dă mîna să o facă pe față, eĭ o duc prin intrigĭ, veștĭ date la ureche și sub secret de jurămînt.

Articolul Eug. Stătescu

Cea d'întîĭ știre de senzație, pe care o răspîndesc în toate părțile sturdziștiĭ, este aceĭa că articolul *Drapeluluĭ* intitulat: *D. Eugeniu Stătescu* a produs o complectă învălmășeală printre aurelianiștĭ.

Așa, eĭ susțin că D. P. S. Aurelian e furios, pentru că amiciĭ săĭ l'aŭ decapitat în favoarea D-luĭ Stătescu, și este gata să se înțeleagă cu D. Sturdza pentru a dejuca planul stătestiștilor.

Alte retragerĭ

Apoĭ, sturdziștiĭ maĭ spun că D. P. Grădișteanu, care e dușman personal al D-luĭ Stătescu, îndată ce a văzut articolul *Drapeluluĭ*, a declarat că-ĭ părăsește pe aurelianiștĭ și se întoarce la D. Dimitrie Sturdza.

Ceva maĭ grav, sturdziștiĭ daŭ ca sigură și știrea despre retragerea D-luĭ Dim. Giani, președintele Camereĭ, dintre aurelianiștĭ.

Uliul

Ast-fel sturdziștiĭ îl prezintă pe D. Eug. Stătescu ca pe un uliŭ intrat într'o găinărie.

Indată ce s'a zvonit sosirea D-sale, toțĭ aŭ rupt-o de fugă în toate părțile, așa că D. Eug. Stătescu, și la aurelianiștĭ ca și la D-sa acasă, a rămas tot singur și tot nu însemnează nimic.

De alt-fel, spun eĭ, D. Eug. Stătescu nicĭ nu poate să fie șeful unuĭ partid de guvern. Temperamentul D-sale și obiceiul de a se înconjura de o camarilă necunoscătoare îl fac impropriŭ pentru șefia partiduluĭ.

Intărirea guvernuluĭ

Ast-fel, după veștile interesate și tendențioase ale sturdziștilor, guvernul, în loc să cadă, prin faptul că aurelianiștiĭ s'aŭ unit cu D. Stătescu, din potrivă s'a întărit ast-fel, în cît e sigur că va guverna chĭar cu Camerile actuale.

Scopul acesteĭ campaniĭ este să producă o zăpăceală între aurelianiștĭ, să facă pe ceĭ lesne-crezătorĭ să fugă la guvern, ĭar pe ambițioșĭ să se ĭa la ceartă.

Fi-vor oare sturdziștiĭ maĭ fericițĭ cu această campanie?

Iată ce e important.

Rep.

Congresul studenților

Nu te poțĭ gîndi de cît cu drag la aceste întrunirĭ anuale ale tineretuluĭ universitar: tinerețea inspiră tot-d'a-una speranțe — și avem atîta nevoĭe de speranțe în vremea noastră de continue deziluziĭ!

In congresul care se deschide poĭmîĭne la T. Jiŭ studențimea va avea să se ocupe de două chestiunĭ: reorganizarea congreselor pe baze maĭ serioase și eterna chestiune a primireĭ în congres a studenților evreĭ.

Studențiĭ sînt singuriĭ competențĭ să rezolve cît maĭ satisfăcător prima chestiune.

A doua însă pasionează lumea întreagă, căcĭ e o chestiune de civilizație.

Ne vom opri decĭ o clipă asupra eĭ și aceasta maĭ mult pentru a pune în vederea congresuluĭ studențesc că în anul acesta se află în fața unuĭ precedent, care nu poate fi trecut cu vederea de un corp universitar.

In zilele de Paștĭ s'a ținut în Capitală primul congres al medicilor din țară.

S'a ridicat la acest congres chestiunea elimināreĭ medicilor evreĭ din Asociația ce avea să se constituĭască.

Nu s'a discutat nicĭ zece minute și congresul savantuluĭ corp, la care participaŭ somitățile noastre medicale, a respins, aproape în unanimitate, așĭ putea zice, a repudiat propunerea de eliminare a medicilor evreĭ.

A fost o înaltă lecțiune de civilizație.

Nicĭ odată studențiĭ n'aŭ avut prilej să imiteze pildă maĭ frumoasă!

Să respingĭ din Asociația studențească pe colegul tăŭ și să-l întîlneștĭ poate mîĭne alăturĭ de tine în Asociația medicilor? Ar fi o tristă ironie pentru avîntul și generozitatea tineretuluĭ universitar.

Fie ca congresul ce se deschide poĭmîĭne la T. Jiŭ să dea rezultate carĭ să onoreze corpul studențesc și vremea în care trăim.

Silex.

Wilhelm II în Ungaria

La Totis.— La Budapesta. — Unguriĭ și triplicea.

Inainte de a merge la Ierusalim, Wilhelm II a ținut să viziteze Ungaria, — aceasta probabil pentru ca să nu puĭe răŭ pe maghiarĭ cu Turciĭ. La Totis împăratul Germanilor, acelaș care nu răspunde de cît luĭ Dumnezeŭ, va avea din noŭ ocaziunea să dea curs liber avîntuluĭ săŭ oratoric, și lumea găgăuților aristocraticĭ ĭarășĭ se va prosterna înaintea cuvintelor împărăteștĭ, ĭar democrațiĭ vor maĭ putea rîde odată de florile oratorice în carĭ: „marele bunic" „absolutismul suveranuluĭ din mila luĭ Dumnezeŭ" și „pacea înarmată" joacă rolul principal.

*

Unguriĭ nu par însă de loc încîntațĭ de vizita luĭ Wilhelm II, și uniĭ dintre dînșiĭ îĭ pregătesc o Katzenmuzik, care să întreacă în finețea motivuluĭ, compozițieĭ și armonieĭ, chĭar pe faĭmosul „Sang an Aegir". Bogătașiĭ nemțĭ din Buda-Pesta însă, se întrec, în acte de lingușire, și probabil că strigătele lor vor acoperi fluerăturile maghiarilor, carĭ, în capitala regatuluĭ Ungarieĭ, nu strălucesc tocmaĭ prin marele lor număr.

In orĭ-ce caz motivul invocat de maghiarĭ contra luĭ Wilhelm II e fără fond. Nu autocratizmul țaruluĭ german, nu apucăturile absolutiste ale acestuĭa, fac ca maghiariĭ să nu-l poată suferi. Nu; simplu faptul că nepotul mareluĭ Wilhelm I n'a venit la Buda-Pesta în anul trecut cînd cu mileniul, simplu faptul acesta face pe Ungurĭ ca să-ĭ refuze ospitalitatea acum.

*

Manifestațiile ostile ale șoviniștilor din Buda-Pesta inspiră însă serioase îngrijirĭ ministeruluĭ Badeni. Acesta, pentru a liniști pe Ungurĭ, pune presa sa oficioasă să cînte osanale deșteptăciuneĭ și tactuluĭ maghiar. Existența tripleĭ alianțe, — scrie presa în cestiune, — a acesteĭ uniunĭ ce garantează, pacea europeană, și maĭ ales înțelegerea dintre Austro-Ungaria și Germania se datorește în primul rînd nemților din Austria și Ungurilor. Naționalitățile slave n'aŭ contribuit aproape cu nimic la fondarea și la cimentarea acesteĭ înțelegerĭ. Unguriĭ conștiențĭ de partea ce o aŭ în alianța austro-germană—maĭ continuă presa oficioasă—vor face împăratuluĭ Wilhelm II o splendidă primire și onorînd pe aliatul și amicul regeluĭ lor, vor onora pe aliatul și amicul lor propriŭ.

In asemenea condițiunĭ, Unguriĭ se vor domoli poate, ĭar Wilhelm II va putea să țină în tihnă un noŭ discurs, să închine din noŭ pe reacțiunea, să sperie din noŭ pe naivĭ, și să provoace din noŭ risul democraților.

Gel.

Wilhelm II

Wilhelm II se află acum la Totis. Despre viața acestuĭ monarch, nu se poate spune nimic remarcabil, de cît că s'a distins prin maniile sale de: orator, pictor și muzicant.

Ca orator, Wilhelm II ține discursurĭ ale cărora fraze sînt cu atît maĭ umflate cu cît spun maĭ puțin. Ca pictor, împăratul a comis acel tabloŭ pe care Germania chĭamă la luptă cele-l'alte puterĭ împotriva primejdieĭ — nu se știe bine care, probabil democrația. Tabloul a făcut senzație și în Romînia, unde a concurat cu diverse tipărurĭ în oleĭurĭ, ce se vînd de regulă de antiquariĭ din str. Colțea. In sfîrșit ca muzicant, împăratul a comis acea groaznică piesă muzicală care se numește „Der Sang an Aegir"

La toate serbările, ce se daŭ în onoarea sa, Wilhelm II cere ca să se cînte acest „Sang an Aegir" saŭ pe romînește „Cîntecul către Aegir, zeul apelor".

Graf.

SUB CERUL PATRIEI

Florĭ și prostituate

Nu știŭ în care ziar ceteam daunăzĭ că vigilenta noastră poliție—această instituție atît de setoasă de sănătatea noastră fizică și înălțarea noastră morală — studează mijloacele prin carĭ acele vagabonde, sărmane vînzătoare de florĭ, ar putea fi asimilate prostituatelor de profesiune.

Nu găsițĭ că e patriotică o asemenea preocupare, că e aci o problemă care merită meditațiunea serioasă a înțelepților noștri moraliștĭ?

— Cît maĭ multe prostituate de profesiune! — ĭată ce denotă vitalitate și progres la o națiune.

E poate un paradox, dar un paradox polițienesc, și „în numele legeĭ", vă rog să-l primițĭ fără discuție!

*

Dar, pentru ce oare opritu-s'aŭ guvernantele noastre de la poliție asupra bietelor vînzătoare de florĭ, cînd s'aŭ gîndit la crearea de nouĭ legiunĭ de femeĭ pĭerdute?

De ce pecetea prostituăreĭ pe fruntea palidă a umileĭ creaturĭ, care, la colț de stradă îțĭ întinde o roză pentru un codru de pîĭne și nu pecetea aceasta pe fruntea perversă a castelaneĭ, de o sută de orĭ adulteră?

De ce așa sîngeroasă ofensă pentru trupul și sufletul acesteĭ micĭ rătăcitoare, care, sub norĭ de zăpadă, tremură în zdrențe și vine să-țĭ ofere o albă camelie, încălzită în păturĭ de bumbac?

Urmărit-aĭ vre-odată,— nu pentru a-ĭ necinsti carnea!— urmărit-aĭ vre-odată, noaptea tîrziŭ, o asemenea creatură, tîrîndu-șĭ pașiĭ obosițĭ, aproape dormitînd,—o rămășiță de chiparoșĭ în micul coșuleț! — și îndreptîndu-se spre locul unde poate să-șĭ odihnească truditele osișoare?

Aĭ fi văzut-o poate intrînd în vre-un mizerabil bordeiŭ depărtat, întinzînd un pumn de gologanĭ uneĭ mame slăbite, unuĭ tată schilod saŭ bețiv și aruncîndu-se apoĭ zdrobită să guste pînă în zi pe lutul rece, îndureratul deliciŭ al uneĭ divine semi-morțĭ...

...Și aceasta să fie o prostituată?...

*

De sigur, se face totul pentru a se ucide puțina poezie ce maĭ poțĭ întîlni în goana zilnică a lupteĭ pentru traiŭ.

Copilele acele — adesea atît de șăgalnice, grațioase și sprintene — îmbătîndu-țĭ privirea cu fantasticile împerechĭerĭ de culorĭ ale rozelor, panselelor și margheritelor—mĭ-aŭ sugerat tot-d'a-una impresiunea sănătoaseĭ veseliĭ populare: s'ar părea că odată cu florile îțĭ strecoară toată duĭoșia unor inimĭ simple, dar mișcător de sincere.

De cîte orĭ, confundat în scumpe intimitățĭ sufleteștĭ, cu ochiĭ aproape umezĭ de fericite amintirĭ, nu te pomeneaĭ cu una din aceste sărmane vînzătoare de florĭ, apropiindu-se timidă și întinzîndu-țĭ un buchet de lăcrămioare? !...

...Și cu toate astea: cinstea și sănătatea societățeĭ în care trăeștĭ reclamă ca umila florăreasă să poarte la sîn livretul de prostituată!...

Nu viața; dar așa vremurĭ nu merită a fi trăite!

Em. D. Fagure

Repertoriul Teatruluĭ

— Stagiunea 1897—98 —

Tot cîntecul cel vechiŭ, tot monopol, tot traducțiĭ. E colosală îndărătnicia direcțieĭ!

Eŭ unul nu maĭ știŭ ce să cred despre oamenii aceștia. Toată lumea le spune de anĭ de zile, că e răŭ cum conduc teatrul, că sînt departe de scopul la care trebuie să răspundă acea instituție și cu toate acestea, cu o îndărătnicie fenomenală, direcția se obstinează a rămîne în calea cea veche, în detestabila cale ce duce teatrul la ruină morală și materială.

Atitudinea direcțieĭ nu maĭ e o complectă nepricepere în a conduce teatrul, dar pur și simplu o sfidare îndrăzneață aruncată publiculuĭ.

*

Sînt anĭ de zile de cînd toată lumea strigă în contra faptuluĭ că repertoriul teatruluĭ este monopolizat de oamenii din teatru și din această cauză imensa majoritate a repertoriuluĭ se compune din traducțiĭ.

Chĭar și uniĭ membriĭ din comitet s'aŭ ridicat în contra acestuĭ sistem și unul dintre aceștĭa — de ce nu ĭ-așĭ spune numele—D. D. R. Rosetti— mĭ-a spus, în primăvara aceasta, „cum că comitetul teatruluĭ a decis ca să nu se maĭ joace piese traduse de oamenii din teatru și ca repertoriul să fie compus cît se va putea maĭ mult din piese originale".

Cred că într'adevăr așa a decis comitetul, dar dezideratele comitetuluĭ nu sînt obligatoriĭ pentru D. C. Stăncescu.

Iată ce se petrece în realitate:

De la Maiŭ, de cînd aŭ început repetițiile și pînă acum, s'aŭ repetat următoarele piese:

„Pribeagu", de D. D. Olănescu, membru în comitetul teatruluĭ;

„Unchiul luĭ Bidochon", tradusă de D. Aslan, sub-inspector al teatruluĭ;

„Ultimul clironom", tr. din italienește de D. V. A. Ureche, membru în comitet;

„Necinstițiĭ", tr. de D-na Ar. Romanescu, societară de cl. I-ĭa;

„Mărioara", tr. de D. H. Lecca;

„Ginerele luĭ Poirrier", tr. de D. D. Stăncescu;

„Judecător și frate", tr. de D. C. I. Nottara, societar cl. I.

*

Prin urmare șapte piese toate aparținînd celor din teatru și între ele o singură piesă originală și aceasta veche.

Aceasta nu înseamnă a'șĭ bate joc de lume?

Un singur străin a pătruns pînă acum, D. I. Nenițescu. S'a repetat o comedie a D-sale, „Prima ĭubire." Și D. Nenițescu a pătruns anul acesta, pentru-că în stagiunea trecută direcția a făcut'o boacănă de tot cu piesa D-sale istorică: „Radu de la Afumațĭ." Această piesă, se știe, a fost ținută cincĭ anĭ în cartoane și după stăruințĭ desperate din partea autoruluĭ, direcția a permis să se joace în ultima zi a stagiuneĭ.

De ce oprea direcția piesa?

Pentru că era o lucrare originală și nu aparținea nicĭ unuĭa din teatru. Direcția și o parte dintre actorĭ strigaŭ însă la toate vînturile că „Radu de la Afumațĭ" este o prostie.

Cînd s'a jucat s'a dovedit că... nepricepuțĭ eraŭ aceĭa carĭ strigaŭ în contra pieseĭ.

*

Este un sistem nenorocit la teatru și orĭ-ce se va face, orĭ cît se va schimba legea, nu se va dezrădăcina acest sistem, cît timp D. C. Stăncescu va conduce teatrul.

Și ceea ce mă miră nu e faptul că D. Stăncescu se poartă ast-fel; omul acesta e și nepriceput și răŭ. Dar cum se pretează la așa manoperă toțĭ ceĭ-l'alțĭ membriĭ aĭ comitetuluĭ, cum primesc D-niĭ Ureche și Olănescu să figureze operile D-lor într'un repertoriŭ care creează un monopol în favoarea personaluluĭ teatruluĭ?

Dacă este inevitabil ca toțĭ autoriĭ și toate actrițele cu favoriții lor—vorbesc de ceĭ și cele favorite — să aĭbă cel puțin cîte o piesă în repertoriul fie-căreĭ stagiunĭ, dacă toate funcțiunile din teatru, de la director de scenă și pînă la ușier, daŭ dreptul la o piesă în repertoriul fie-căreĭ stagiunĭ, ar fi bine ca cel puțin membriĭ comitetuluĭ să se dea d'o parte de această societate de exploatare ce ruinează teatrul și desființează orĭ-ce preocupare de artă.

Cum, nu e compromițător pentru oamenĭ ca D-niĭ V. A. Ureche și D. Olănescu, carĭ se pretind sprijinitoriĭ mișcăreĭ pentru dezvoltarea arteĭ și literatureĭ romîneștĭ, să sprijinească cea maĭ scandaloasă întreprindere de a se desființa arta și literatura romînească?

Eŭ cred că da. Și mĭ-ar fi peste măsură displăcut ca să fiŭ nevoit a nu maĭ face deosebire între D-lor și D. Stăncescu.

Schimbațĭ direcția teatruluĭ, D-tră, aceĭ carĭ, fiind membriĭ în comitet, avețĭ putință s'o facețĭ. Și dacă D. Stăncescu

nu poate să trăĭască fără a fi în capul unuĭ teatru, intervenițĭ pentru a i se da direcția teatruluĭ armenesc de la Rașca.

La urma urmelor, înțelegețĭ că publicul și scriitoriĭ romînĭ nu vor putea să rabde la infinit această situație. Dar cînd mișcarea de îndreptare va porni din afară de teatru, atuncĭ victimele aŭ să fie numeroase și poate chiar și printre aceĭa carĭ pînă acum sînt vinovațĭ numaĭ de dezinteresare.

I. C. B.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chițibuș cu cititoarele sale)

Note zilnice

Joĭ 28 August. E de dimineață. Vine soarele drept la căpătîĭul meŭ, și știĭ ce-mĭ zice soarele? Să te întreb dacă... dar ce nebun e soarele ăsta!... eĭ, să te întreb dacă... iubesc.

Dar cum să spun eŭ? L'am întîlnit acolo și a început să mă iubească, dar eŭ... eŭ nu știŭ, cînd se apropia de mine mă coprindeaŭ fiorĭ și de mă lua de mînă aşĭ fi stat o viață întreagă așa, dar în ochĭ, în ochĭ! nu m'așĭ fi uĭtat... că pe urmă citea ce mă gîndesc și n'așĭ fi vrut pentru nimic în lume.

Iar seara, cînd la dans venea spre mine, eŭ începeam să tremur ca o frunză și plecat de sta în fața mea, mă ridicam, dar dacă nu mĭ-ar fi înlănțuit repede mijlocul, așĭ fi căzut jos.

Și în vîrtejul valsuluĭ nu maĭ simțeam nimic, toate dispăreaŭ și mie mi se părea că plutesc ca într'un vis, că zbor departe, departe și era așa bine... și nesfîrșit de dulce.

Și ca prin farmec mă pomeneam lîngă cine-va care-mĭ vorbește, dar habar n'aveam ce-mĭ spune, părea că se topise ceva frumos de tot și-mĭ venise să plîng...

Alt-ceva nu maĭ știŭ, de cît cînd mă gîndeam, mă luaŭ fiorĭ și într'o noapte aŭ venit frigurile, trebuĭe să fi aĭurit de mĭ-a zis mama a doua zi... „Să facĭ bine, D-ră, să nu maĭ citeștĭ romanțe, devĭĭ prea romanțioasă“. Ce urît mĭ-a fost în ziua ceea. Cînd a plecat... par'că eram pierdută... m'a luat de mînă și 'mĭ cerșea cu ochiĭ o privire, dar eŭ am lăsat capul în jos... și de atuncĭ... de atuncĭ n'am maĭ cîntat.

Eŭ nu știŭ... îl iubesc?

30 August.—Și acum spune-mĭ, m'am prefăcut bine, te-aĭ îndoit vre-o clipă?

Eĭ, Domnule Chițibuș, de nu mĭ-aĭ fi dat de veste, eram să te las să crezĭ că într'adevăr iubesc, căcĭ astă scrisoare eram să țĭ-o trimet erĭ... cînd a venit jurnalul.

Am rîs ca o nebună. Ce coincidență!

Cînd eŭ mă prefăceam că iubesc, ca să te necăjesc puțin (saŭ ce zic eŭ, poate nu țĭ-ar fi făcut nimic, spune?) D-ta bănuĭaĭ că așa ceva ar fi adevărat.

De ce nu țĭ-am scris pînă acum?

Uite, aveam un pic de necaz pe D-ta, de ce? Nu maĭ știĭ, destul să-țĭ spun: „Cînd am scris Rodichiĭ, nu eraĭ uĭtat“, așa că... eĭ lasă lasă, vezĭ, mă făceaĭ răutăcioasă și tot eŭ vream să-țĭ scriŭ întîiŭ și să-țĭ scriŭ că iubesc. Ha! Ha!

Nu, nu, nu iubesc pe *nimenĭ*, așa vreĭ?

Dar spune, aĭ crezut?

Nicĭ nu s'a sfîrșit încă, fiĭ pe pace, toate filele vor fi scrise, dacă țĭ-ĭ pe plac și prin colțurĭ și pe marginĭ, numaĭ să nu țĭ se urască.

Și acuma vreĭ să știĭ ce-am făcut, acolo unde am fost? Să-țĭ spun că-mĭ era așa de urît, așa urît, că de abia așteptam să vin *îndărăt acĭ*.

Și tu mîndră și dulce Rodică, nu-mĭ maĭ ciripeștĭ nimic, orĭ țĭ's urîtă surată?

Celesta

PLINGERI

D. Garabet Dumitru ni se plînge că, reclamînd sergentuluĭ cu No. 653 pe cîțĭ-va indivizĭ carĭ frustraŭ lumea cu niște jocurĭ de hazard, unul dintr'aceștĭa l'a pălmuit de față cu sergentul, care nicĭ s'a sinchisit să-șĭ facă datoria.—Avis D-luĭ maĭor Milicescu, comandantul sergenților Capitaleĭ.

*

Maĭ mulțĭ oamenĭ de afacerĭ de la bîlcĭul din Rîurenĭ ne adresează o scrisoare prin care ni se plîng că trebuĭe să-șĭ pĭardă ore întregĭ cu expediarea scrisorilor, de oare-ce, în tot bîlcĭul nefiind nicĭ o cutie de scrisorĭ, eĭ trebuĭe să alerge tocmaĭ la gară saŭ să aștepte momentul cînd trenul trece prin haltă. Ce zice direcția poștelor despre aceasta?

*

D. Iohan Negrini, coafor în strada Brezoianu, ni se plînge că Duminică ĭ-a intrat în prăvălie un anume Constantinescu, funcționar la gară, și ĭ-a spus să'l bărbierească. Cum însă orele eraŭ trecute de 12, D. Negrini ĭĭ spuse că, după lege magazinul fiind închis, nu-ĭ poate satisface cererea. Constantinescu atuncĭ începu să-l înjure surugiește și după aceĭa să'l bată pînă la sînge cu un baston.—Această faptă merită toată dezaprobarea și atragem asupră'ĭ atenția direcțieĭ căilor ferate.

*

Erĭ s'a prezentat în redacția ziaruluĭ nostru o persoană și ni s'a plîns contra moduluĭ cum sergentul cu No 301, din calea Dorobanților, știe să-șĭ îndeplinească datoria. Așa, ne-a declarat acea persoană, sergentul în chestie a prins erĭ pe un băĭeţaș care vindea zarzavaturĭ și, după ce ĭ-a dat cîte-va palme și pumnĭ, l'a trîntit la pămînt și era cît pe acĭ să-l zdrobească dacă nu sărea publicul să'l scape ș'apoĭ să se ducă să reclame secțieĭ 9 din apropiere.—Ar fi de dorit ca șeful sergenților de oraș să puie capăt odată acestor barbariĭ comise de subalterniĭ săĭ.

CRONICA

Curățire

Citeam într'o revistă franceză că un Domn, Franck Delony, a cerut consiliuluĭ municipal din Paris autorizarea să ridice la mahalale, încolo, un fel de kioșcurĭ cum sînt cele de ziare și în carĭ să se afle două cabine micĭ. In aceste cabine trecătorul intră, se dezbracă, trage de o frînghiuță și îndată curge de sus o ploĭe de apă caldă. Cu un săpun ce se găsește în kioșc se spală bine, se îmbracă iar și pleacă. Costul ar fi 15 banĭ.

Doritor cum sînt de a înainta și noĭ în toate și încredințat că igiena e temeĭul multor bunurĭ, m'am entuziasmat de ideĭa Francezuluĭ. Mĭ-am zis: iacă un lucru de care ar trebui pomenit, o ideĭe de exploatat...

După ce a trecut primul moment de pornire, m'am gîndit:

Cine să facă la noĭ ceva practic, ceva bun și de folos?... Ceĭ carĭ aŭ puterea?.. Aceĭa se ocupă numaĭ de politică. Particulariĭ? Slabă nădejde de întreprinderile lor!... Și la urma urmeĭ, chĭar de s'ar găsi cine-va să le facă, ișĭ va scoate oare cheltuelile? Oare celuĭ care ar avea trebuință să intre să-șĭ spele corpul pe din afară cu apă caldă, nu i se va părea maĭ nemerit să șĭ-l spele pe dinăuntru cu țuĭcă saŭ alt-ceva asemenea?

Acĭ e chestie de obiceĭ; dacă nu teaĭ obișnuit de mic cu curățenia, degeaba e maĭ tîrziŭ și noĭ nu sîntem de loc obicĭnuițĭ cu ea.

Poate vor veni vremurĭ maĭ bune și pentru corpurile noastre. Maĭ zilele trecute vorbeam de respirație și spuneam că e bine să respirăm pe nas. Maĭ e o respirație indispensabilă: cea prin pĭele care, spre a merge bine, nu cere de cît spălăturĭ... Dar e sigur că multă vreme n'o să respirăm pe nas și... maĭ puțin prin pĭele.

Radu Prelea

Știrĭ teatrale

Putem anunța, că eminentul artist dramatic, compatriotul nostru D. Eduard Max, va veni în cursul ierneĭ cu o trupa din Paris, sa dea o serie de reprezentațiĭ în țară.

D. Max a contractat la Paris, pentru stagiunea anuluĭ acesta, cu Antoine, care a închiriat teatrul „Menus plaisirs“.

*

In 6 Septembrie, daŭ în grădina Rașca „Avarul“ de Moliere, D-niĭ N. Hagiescu și I. Anestin.

*

La 13 Septembrie, tot la Rașca, dă și D. Pandele I. Nicolau o reprezentație, cu concursul D-lor I. Anestin, N. Hagiescu, N. Poenaru, C. Vasilescu, V. Georgescu și al Doamnelor Maria Nicolau, Maria Hagiescu și Cleo Florescu.

Se va juca „Coada Draculuĭ“, operetă în treĭ acte.

D. Nicolau e un artist simpatic și nu ne îndoim că reprezentația D-sale va atrage multă lume.

*

In „Carltheater“ din Viena, va începe în curînd o serie de reprezentațiĭ cunoscutul tragedian italian, Ernete Zaconi cu o trupă anume alcătuită. Se vor juca piesele: „Spettri“ (Strigoiĭ) de Ibsen, „La morte civile“ și „Kean“.

*

D. H. I. Langer, cunoscutul secretar al circuluĭ C. Sidoli, s'a retras, după o activitate de șeapte anĭ în această funcție, din serviciul circuluĭ și în curînd va dirija, sub propriul săŭ nume, un circ menit să satisfacă cu prisosință gustul publiculuĭ bucureștean.

*

Grand Etablissement Hugo. — Teatrul de varietățĭ fiind închiriat uneĭ nouĭ direcțiunĭ, stagiunea se va deschide la 25 Septembrie a. c.

„Noua“ direcțiune a și plecat în străinătate pentru a angaja artiștĭ de primul rang.

Un bucureștean pe zi

I. Băjenaru

Ecce il nuostro tenorino! Biju—așa-ĭ zic cîntăreții—așa cum este el, e cel maĭ prețios tenor, pentru-că nu obosește și nu se posomorăște nicĭ o dată.

Biju e tocmaĭ ca surugiul: și pe cal și pe ninsoare, iha! iha! calul meŭ!

A făcut marĭ progrese și azĭ cîntă prea frumos. Ca joc de scenă însă e tot ca la prima dată, cînd a apărut pe scenă.

Picĭoarele, bată-le focu, fac pozna tutulor cîntăreților noștri! Biju luptă cu succes cu toate operile, duetурile cu primadonele însă îĭ vin de hac. In solo vocea luĭ e cristalină, bine timbrată și sigură, îndată însă ce dă în duo cu primadona, se ofilește și vocea-ĭ începe a tremura.

De sigur că Băjenaru ar fi ajuns tenor de forță, dacă se năștea pe vremea cînd femeilor nu le era permis să se urce pe scenă.

Băjenaru, pe lîngă multele calitățĭ ale voceĭ și pe lîngă școala ce a căpătat în interpretare, pentru noĭ maĭ are o calitate foarte prețioasă: aceea că a rămas în țară.

Pic.

FEL DE FEL

Anarchistul Sampau în Bruxeles.—Inainte de-a comite atentatul din Barcelona, anarchistul Sampau a stat cîtă-va vreme în Bruxelles. In acest oraș, scrie ziarul belgian „Reforme“, el se ocupa cu traducțiile și era în strînse legăturĭ cu Angiolillo, pe care îl cunoscuse deja la Barcelona. Ambiĭ anarchiștĭ trăiaŭ într'o continuă intimitate și rare orĭ îĭ vedeaĭ unul fără altul. Eĭ luaŭ prînzul împreună într'un restaurant din împrejurimile străzeĭ Bavière. Sampau era vegetarian și scria foarte mult. Cînd Angiolillo părăsi Bruxelles, Sampau îl ajută materialicește și'l conduse pînă la gara de Nord. El era corespondent al maĭ multor gazete, între carĭ „Agitazione“ din Ancona. In conversațiile sale private, Sampau declara că poporul spaniol este prea decăzut pentru a se ridica singur și că ar trebui să se facă o lovitură, pe care însă n'o preciza. El frecventa des biblioteca regală și înclina către Spencer, ceea-ce nu'l împiedică însă să devie un adept fervent al teoriilor luĭ Darwin. De-altminterĭ, era un om sîrguitor și instruit: începuse tocmaĭ studiile de drept.

*

Orașul telefonuluĭ. — Orașul în care telefonul este maĭ respîndit de cît orĭ unde, este Stockholmul. Fie-care casă, fie care circĭumă, fie ea cît de mică, fie care zarzavagiŭ se servește de telefon. Maĭ mult încă, vapoarele din canalul Goetha sînt, mulțumită uneĭ îngenioase instalațiunĭ, în tot-deauna în legătură cu oficiul telefonic central. In Stockholm sînt 1400 de telefoane, iar zilnic stațiunea centrală are de mijlocit 100,000 de conversațiunĭ telefonice, așa că de fie care locuitor al orașuluĭ vine cîte o conversațiune pe zi. Lungimea firelor telefonice, carĭ străbat orașul, este de maĭ bine de 18000 kilometri. Cauza acesteĭ respîndirĭ a telefonuluĭ este: perfecțiunea aparatelor, și eftinătatea abonamentelor.

*

Telegrame turceștĭ. Cu ocaziunea aniversăreĭ întronăreĭ sultanuluĭ, se știe că un schimb de telegrame s'a urmat între Edhem Pașa și sultanul. Maĭ întîĭ Edhem Pașa a felicitat în numele săŭ și al armateĭ pe sultan. Sultanul a răspuns mulțumind și lăudînd eroizmul, ținuta și buna purtare a trupelor. La aceasta, Edhem pașa a trimis o telegramă sultanuluĭ, spunîndu-ĭ că „grația imperială este asemenea la o sută de miĭ de lumĭ“ și a adăogat: „această telegramă, din care fie ce literă e maĭ prețioasă de cît cea maĭ scumpă perlă, a produs în noĭ toțĭ un sentiment de recunoștință. Și strigătele ridicate către Dumnezeŭ: „trăĭască sultanul“ aŭ umplut aerul“.

Lamwda.

Revista cărților

In editura librărieĭ „Școalelor“ C. Sfetea, Bucureștĭ, aŭ apărut:

Grigorcea R. Caete de desemn întocmite pentru folosul școalelor primare, 8 caete a 25 banĭ.

Dr. Popp Ghiță. Gramatica limbeĭ germane pentru cursul secundar, leĭ 2.50.

Stamatescu Fl. Geografia pentru cl. I secundară cu atlasul corespunzător, leĭ 2.50.

Pentru cl. II-a și III-a secundară, leĭ 3.

DIN STREINATATE

Anglia

Congresul breslelor engleze „Tradesunion,“ se ține zilele acestea la Birmingham. Pîna acum s'aŭ votat moțiunĭ favorabile următoarelor puncte din programul partiduluĭ muncitorilor: abolițiunea totală a munceĭ suplimentare; prezentarea unuĭ proĭect de lege în parlament care să stabilească săptămîna de muncă de 48 ore pentru brutarĭ; abolițiunea munceĭ copiilor maĭ micĭ de 15 anĭ și a munceĭ de noapte pentru copiiĭ maĭ micĭ de 18 anĭ; interzicerea de a primi femeĭ în lucru timp de șase lunĭ după ce aŭ născut. Afară de aceasta congresul a maĭ votat rezoluțiunĭ, cerînd naționalizarea pămîntuluĭ, minelor, drumurilor de fer, canalizațiilor și docurilor.

Austro-Ungaria

Pentru moment certurile politice aŭ încetat. Guvernul s'a aliat cu slaviĭ și clericaliĭ contra nemților, și, asigurîndu-șĭ ast-fel o majoritate, de-ar fi chiar numaĭ temporară, a convocat Reichsrathul pentru ziua de 11 Septembrie.

Rămîne să vedem dacă noul aranjament al D-luĭ Badeni îl va scuti de obstrucționismul care în seziunea trecută 'l-a răsturnat aproape.

In Ungaria lumea e ocupată de manevrele de la Totis și de vizita împăratuluĭ Germanieĭ, iar ziarele — după coloarea lor politică — propun ca Wilhelm II să fie primit în aplauze saŭ în fluĭerăturĭ.

Francia

Publicul se agită mereŭ pe tema scumpireĭ pîĭneĭ. Acum se răspîndește știrea că radicaliĭ vor cere guvernuluĭ ca o parte din veniturile taxelor de import asupra cerealelor, să se împartă acelor clase ale populațiuneĭ, carĭ aŭ fost lovite de scumpirea pîĭneĭ.

Regele Siamuluĭ, care a colindat toate orașele din Europa, a venit în sfîrșit și la Paris. Ziarele fac mare caz de vizita luĭ, maĭ ales că din sorginte autorizată se anunță că diplomația engleză a încercat să oprească pe maĭestatea siameză de la această vizită. Numaĭ influențeĭ țaruluĭ, îĭ datorește Parisul onoarea de s'l avea pe Chulalongkorn între zidurile sale...

Grecia

Contele Muraview a înmînat, prin ambasadoriĭ rușĭ, puterilor o notă circulară, prin care se cere accelerarea tratărilor de pace greco-turce. Toate puterile aŭ făcut o primire favorabilă noteĭ și aŭ aderat la dînsa.

Prințul moștenitor al Grecieĭ Constantin, lucrează actualmente — după cum se anunță din Atena — la un memoriŭ de 1800 paginĭ, prin care încearcă să arate că asupra luĭ nu cade vina înfrîngereĭ suferite de Grecĭ, ci toată vina este a șefuluĭ mareluĭ stat-major, colonelul Sapunzakis. Aceeaș tactică a urmat-o și principele George care a repurtat pe apă aceleașĭ succese pe carĭ le-a repurtat fratele săŭ pe uscat. Și el a dat vina pe comandantul torpiloarelor, Raflopulos, care citat însă înaintea consiliuluĭ de războiŭ a fost găsit nevinovat și în consecință a fost achitat. Să n'o pățească și Constantin ca și George.

Spania

O telegramă sosită erĭ dimineață ne anunță că partidul carliștilor se organizează militărește. Acest partid, a căruĭa tendință este răsturnarea actualuluĭ rege și înlocuirea luĭ prin Don Carlos din dinastia Borbon y Borbon, pare s'șĭ fi cîștigat acum concursul maĭ multor generalĭ, printre carĭ și a generaluluĭ Gondra, un om cu foarte mare influență. Războaĭele carliste din 1834-39 și 1872—76, carĭ aŭ avut urmărĭ așa de nefaste pentru Spania, par a reînvia decĭ — și aceasta numaĭ grație chipuluĭ deștept cu care știe să guverneze clica clericalo-conservatoare, în mîna căreĭa se află acum soarta Spanieĭ.

Dal

Din Tîrgoviște

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ“)

Conservatoriĭ și liberaliĭ. — Era bandelor.—Dincă Bucșeneanu.

Se cunoaște că sezonul mort e pe sfîrșite și că toțĭ se prepară pentru lupta decizivă care va avea loc la toamnă.

Conservatoriĭ umblă pe capete să recruteze și să înscrie în club partizanĭ, iar liberaliĭ, cu mult maĭ neputincioșĭ, caută să intimideze lumea cu bîta.

*

Era bandelor s'a proclamat. Fie care agent al polițieĭ este un bătăuș, fie care om al polițieĭ țipă cît 'ĭ ĭa gura că bătaĭe le trebuĭe acelora carĭ nu vor să aprobe faptele detestabile ale colectiviștilor.

Cazul cu D. Simulescu n'a fost de cît un început, care de sigur a dat ocazie bandelor mizerabile să fie maĭ agere, să se arunce maĭ cu furie asupra celor ce nu liĭ pe plac.

*

In special, vestitul Dincă Bucșeneanu nu se sfiește să împingă pe față bandele, poliția și toțĭ agențiĭ la fapte sălbatice.

Acest om, care, spre nenorocirea acestuĭ județ, a ajuns să conducă afacerile, este fără îndoĭală autorul moral al atentatuluĭ în contra D-luĭ Simulescu.

*

Văzînd că nu se pot susține cu lingușealĭ și înșelătorie, aŭ alergat la mijloace extreme, la bîtă, la intimidărĭ, carĭ de sigur arată că sînt la apusul guvernăreĭ.

Dar Dincă, tipul lașuluĭ și înșelătoruluĭ ordinar, sîntem sigurĭ că va ști să „spele putina“, lingușindu-se pe lîngă cel-l'alt partid, după obiceĭul săŭ.

Poate însă că și conservatoriĭ vor fi înțeles că acest om e periculos orĭ-căruĭ partid, județ și om de bine și vor căuta să se ferească de el.

*

Față cu înrăirea colectiviștilor, față cu sălbăticia bandelor, nesiguranța a cuprins pe cetățenĭ. Toțĭ se cred îndrituițĭ să ĭasă pe stradă înarmațĭ, pentru a se apăra.

Și aŭ toată dreptatea, căcĭ numaĭ ast-fel poate vor putea să-șĭ asigure viața și în acelașĭ timp să maĭ înfrîneze pofta de bătaĭe a tuturor celor din capul nenorocituluĭ nostru oraș.

Piper.

Litere-Arte-Științe

In Paris a apărut o carte care poartă titlul „Philosofie“ și care poate fi foarte folositoare celor carĭ aŭ nevoie să facă citațiunĭ din diferițĭ autorĭ. Ea conzistă din crîmpeĭe de aprecĭațiunĭ asupra tuturor lucrurilor împrumutate filozofieĭ, științeĭ, religieĭ, moraleĭ, politiceĭ și literatureĭ—și pînă în zilele noastre. In „Philozofie“ se găsesc, divizate îe capitole, ideile celor maĭ marĭ autorĭ, din toată această lungă periodă de vreme asupra arteĭ, amoruluĭ, bogățieĭ, sănătățeĭ, elocvențeĭ, educațieĭ, egoizmuluĭ, cu un cuvînt asupra a tot ce interesează natura omenească.

*

Pictorul american William Hunt, mort acum cîțĭ-va anĭ și fost elev al luĭ Millet, a dirijat în Boston o școală de pictură pentru fete. O elevă 'ĭ-a notat observațiile și le-a publicat acum în volum sub titlul „Aforisme“. Cităm cîte-va dintre acestea:

Nu vezĭ cu ochiĭ meĭ, eŭ nu văd cu aĭ D-tale.

Lasă'l pe fie-care să vază cu ochiĭ săĭ și prețuește ceea ce încearcă să redea.

De și nu avem *artă*, totușĭ maĭ mulțĭ oamenĭ viziteazā pinacotecile de cît bibliotecile, și maĭ mulțĭ oamenĭ studează arta greacă, de cît limba greacă.

Gîndește-te să facĭ lucrurile așa cum le vezĭ. Nu te gîndi să facĭ un tabloŭ „frumos“. Dățĭ osteneală să redaĭ realitatea și tabloul va fi destul de frumos.

*

Edison a renunțat la toate experiențele cu razele Roentgen, din cauză că puterile ĭ-aŭ scăzut cu desăvîrșire, vederile ĭ-aŭ slăbit, părul ĭ-a căzut și acum o lună nu putea să miște nicĭ mîĭnile.

*

In palatul Academiilor din Bruxelles se ține actualmente o conferință internațională asupra serviciilor sanitare și higieneĭ drumurilor de fier și navigațiuneĭ. In ceea ce privește surmenajul, conferința a adoptat, după o lungă și foarte interesantă discuțiune, concluziile următoare: maximul munceĭ să fie fixat pentru mașiniștiĭ trenuluĭ de viteză la 8 ore de muncă și 12 de odihnă, pentru mașiniștiĭ trenurilor ordinare de la 12—14 ore de muncă și 12 de odihnă, pentru șefiĭ de stațiunĭ importante 12 ore de muncă și tot atîtea de odihnă, iar pentru ceĭ-l'alțĭ amploĭațĭ și lucrătorĭ 12 ore de lucru și 12 de repaos.

DIN GALATI

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ“)

O crimă oribilă.— Bastimentele din port.

O crimă oribilă

Acum cîte-va zile o crimă oribilă s'a făptuit pe suhaturile Cărare, din județul Ialomița. Iată cum s'aŭ petrecut lucrurile: o bandă de tîlharĭ, care cutreeră acel județ de maĭ multă vreme, întîlni după suhaturile Cărare pe un biet locuitor cu numele de Cristea Iou, și, după ce l'a jefuit de tot ce avea asupra sa, l'a înjunghĭat, lăsîndu-l mort. Tîlhariĭ aŭ dispărut prin păpușoaie luînd cu eĭ și căruța cu caiĭ nenorocituluĭ ucis. Cadavrul luĭ Cristea a fost găsit a doua zi de trecătorĭ, carĭ aŭ și anunțat parchetul. Se crede că, grație măsurilor luate de autoritățile locale, hoțiĭ vor fi prinșĭ în curînd și dațĭ judecățeĭ.

Bastimentele din port

Dintre cele 8 bastimente intrate, pe la mijlocul luneĭ August, prin gura Sulineĭ în portul nostru, cel maĭ însemnat și maĭ frumos a fost „Poseidon,“ sub pavilion romîn, cu o capacitate de 1867 tone și care era încărcat cu cărbunĭ. Tot cam în acelaș timp aŭ eșit din port 9 bastimente, dintre carĭ cel maĭ mare a fost „Foylemore“, sub pavilion englez, cu o capacitate de 2.580 tone.

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

105

JULES MARY

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

II

Ea îl întrebă de maĭ multe orĭ:

— Pentru ce această călătorie? Este de trebuință? Nu maĭ aĭ de cît puțin timp de trăit pe lîngă mine și ĭată că'mĭ ĭeĭ pe jumătate din zilele pe carĭ le-aĭ putea petrece acĭ... Nu pleca!

El cercă s'o consoleze.

Și, cu toată inzistența eĭ, plecă.

— Nu'mĭ ascunzĭ nimic?

— Nu'țĭ ascund nimic, fiĭ liniștită.

— Mă iubeștĭ orĭ cînd ca pe o mamă adevărată?...

El o cuprinse cu brațele.

— Ca pe o singură mamă zise el.

Ea nu înțelese și fu asigurată puțin.

Ajuns la Paris, nu putu să se abție de la o turburare profundă cînd se îndreptă către strada Montmartre.

Mama sa adevărată! aceea care-l abandonase altă dată.

Aceea care, din mizerie saŭ viciŭ lăsase fără apărare și expus tuturor aventurilor pe un mititel!

Se ducea s'o vadă!!

Misterul naștereĭ sale se va lua ruina în sfîrșit.

Era seara, către orele nouă.

De la gara de Est, el o luă pe jos către cartierul Montmartre, cufundat în fel de fel de gîndurĭ.

Și, aproape fără să știe, el se găsi în fața lăptărieĭ.

La această oră, lăptăria era încă deschisă, dar nu era nimenĭ în lăuntru: o femeĭe la comptoar vorbea cu doĭ bărbațĭ, carĭ stăteaŭ în picioare, gata să plece.

Singură femeĭa îĭ atrăgea ochiĭ.

Căcĭ această femeĭe era mama sa...

Ceĭ doĭ oamenĭ eraŭ Farigoule și Marc Roux.

El intră palid și tremurînd.

Gilbert se apropie de comptoar.

Ceĭ doĭ asociațĭ îl zăriră atuncĭ și făcură o bruscă mișcare de surpriză recunoscîndu'l.

Eĭ îl văzuseră de maĭ multe orĭ la Val-Dieu. Eĭ știaŭ că era copilul adoptiv al D-neĭ Thomeret.

Pentru ce venise la Ana?

Observînd cît de emoționat era tînărul om, o vagă și bruscă presupunere trecu prin mintea luĭ Marc Roux.

— Haĭ, zise el luĭ Farigoule.

Se eschivară.

Și cînd fură afară, acest din urmă zise:

— Cine te fugărește? Orĭ s'a aprins casa? N'am avut măcar timpul de a ne lua adio de la Ana.

— N'aĭ recunoscut dar pe acel care a intrat.

— Gilbert. Și?

— Și nu presupuĭ nimic?

— Absolut nimic nu presupun.

— Atuncĭ nu vezĭ de loc maĭ departe de vîrful nasuluĭ tăŭ.

— Lasă'mĭ nasul în liniște și explică-te.

— Nu. Mă voĭ explica maĭ tîrziŭ... Răbdare... Numaĭ...

— Numaĭ?

— Dacă nu mă înșel, eĭ bine! am putea zice că sîntem aĭ draculuĭ de norocoșĭ.

Curiozitatea luĭ Farigoule era teribil de ațîțată dar înțelese că Marc Roux nu va spune nimic maĭ mult și, de aceea nu inzistă de loc.

Eĭ se plimbară pe strada Montmartre pe trotuarul opus lăptărieĭ Aneĭ.

Dar orĭ de cîte orĭ treceaŭ pe dinaintе'ĭ aruncaŭ cîte o privire într'acolo.

Lăptăria era goală.

Ana și cu Gilbert eraŭ fără îndoĭală în cămăruță,

—D-nă, zisese tînărul om intrînd, așĭ voi să am o întreținere cu D-voastră și asta cu totul confidențial.

— N'am onoarea să vă cunosc D-le, replicase Ana, dar dacă ațĭ voi să'mĭ spunețĭ din partea cuĭ venițĭ și pentru ce venițĭ...

Gilbert murmură încet și foarte turburat:

— Vîn din partea Azistențeĭ publice..

Ea nu înțelese încă.

— Sînteți amploiat la Azistența publică și venițĭ pentru anchetă?

— Nu, D-nă, eŭ sînt un nevrîstnic al administrațieĭ. Am fost părăsit a doua zi de la nașterea mea și n'am cunoscut nicĭ o dată pe maică-mea.

Ana deveni palidă.

Ea se ridică de o dată și trecu în cămăruță.

— Vino! Vino!

Și acolo, singurĭ, eĭ rămaseră tăcuțĭ privindu-se.

— Ast-fel, zise Gilbert.... sînteți Dumneavoastră?

— Da, zise ea, fără să răspundă direct la chestiunea pe care o ghicea — neîndrăznind să mintă în fața acestuĭ frumos băiat, cu figura atît de nobilă, cu privirea atît de galeșă... Da, sînt eŭ care v'am abandonat Azistențeĭ și care am venit în urmă să vă reclam.

Ea nu voise să zică:

„Eŭ sînt mama ta!“

Și tocmaĭ dînsul fu care murmură ca pentru ea însășĭ:

— Mama mea! mama mea!..

I se păru însă că acest cuvînt, pronunțat ast-fel, avînd o alta ca obĭect, era un sacrilegiŭ pentru Sabina!..

Mama sa!! El nu simțea nimic pentru ea!

Nimic nu-l unea.

Nicĭ un suvenir! Nicĭ un detail de viață comună!

Eĭ eraŭ cu desăvîrșire străinĭ unul de altul.

Și ambarasarea lor devenea crudă.

Pentru a menaja viitorul, pentru a nu închide de fel ușa proectelor luĭ Marc Roux, Anu crezu de datorie să arate oare care emoție, maĭ ales că privirea luĭ Gilbert o jena teribil.

— Nu trebue să'mĭ reproșezĭ părăsirea ta.... fiul meŭ... meŭ, zise ea. Viața are crude necesitățĭ... Am suferit mult. Nu puteam să te țin lîngă mine... Aĭ fi fost amenințat de marĭ pericole, plus mizeria care ar fi fost tovarășa copilărieĭ tale... Știŭ bine că am fost vinovată, dar ceea ce fac astă-zĭ nu probează că sînt ispășită?

— Nu vă adresez nicĭ un reproș și n'am dreptul să vă cer compt de viața Dumneavoastră. Ațĭ judecat bine să mă părăsițĭ altă dată. Judecațĭ bine să mă luațĭ cu D-voastră astă-zĭ. Nu vă mirațĭ decĭ că manifestez atît de puțină bucurie. Nu pot să mă obicinuesc așa de repede: îmĭ trebue timp. O afecție ca aceea care leagă pe o mamă de fiul săŭ nu se creĭază de o dată, la prima vedere... După mult, după ce vă voiŭ vedea maĭ des, poate vă voiŭ iubi... Vă jur că voiŭ face tot posibilul pentru aceasta... Dar în acest moment nu simt nimic, nimic, ĭertațĭ-mă!... Nu'ĭ greșeala mea. vedețĭ, căcĭ timp de două-zecĭ și doĭ saŭ două-zecĭ și treĭ de anĭ, inima mea n'a fost neocupată. Din contră, de vre'o cincĭ-spre-zece anĭ încoace, ea a fost plină de afecție puternică. In părăsirea mea am avut o mare fericire: aceea de a fi fost luat și ĭubit ca pe copilul eĭ de o familie pe care n'am maĭ părăsit'o...

— Da, da, făcu Ana..... sînt informată.

— Intre aceea pe care o ĭubesc ca pe o mamă și D-voastră care sînteți mama mea nu pot să fac astă-zĭ alegere.. și'mĭ place maĭ bine să vă spun că n'aș putea nicĭ odată să recunosc printr'o ingratitudine saŭ chĭar printr'o părere de uitare dragostea adîncă a aceleia care cu adevărat fu mama mea... Lăsațĭ viitoruluĭ grija de a lucra pentru D-voastră... Vedețĭ că n'am ezitat să vin la primul apel pe care l'am primit... Voiŭ maĭ veni... cînd voĭ putea... De D-voastră depinde ca eŭ să vă ĭubesc... eŭ nu cer nimic maĭ mult..

O chestiune ardea buzele Aneĭ:

— Așĭ putea să cunosc, cel puțin numele mameĭ tale adoptive? Așĭ voi să-ĭ mulțumesc atîta..

El rămase tăcut. Puțină frică trecea prin sufletul săŭ.

— Da, de sigur, vețĭ cunoaște numele eĭ, zise el în sfîrșit.

— Și acest nume?

— Vi'l voiŭ spune maĭ tîrziŭ.

Ea făcu un gest ca și cum nu ĭar fi convenit.

— Da, maĭ tîrziŭ, reluă el. Vreaŭ ca ea să fie maĭ întîĭ înștiințată de ceea ce se petrece... Dacă voĭ crede că aceasta este de trebuință.

— Bine, fiul meŭ, bine! zise Ana. Se va face după voința ta. Veĭ revedea-o în curînd?

— Mîine. Apoĭ cît maĭ des voĭ putea.

— Nu locuițĭ de loc la Paris?

— Locuesc în provincie, departe de Paris.

Ea îĭ întinse brațele.

— Nu m'aĭ îmbrățișat încă, copilul meŭ?

El ascultă cu răceală.

Chĭar inima sa bătea maĭ repede.

Și ast-fel avu loc această primă și ciudată întrevedere.

(Va urma)

De asemenea frumos a fost și vaporul poștal „Ferdinand-Max“ care a sosit acum cîte-va zile din susul Dunăreĭ și a adus în portul nostru 3 ofițerĭ de marină și un detașament de 30 marinarĭ germanĭ destinațĭ a schimba jumătate din echipagiul avizuluĭ imperial „Loreley“.

Corasp.

Ediția de dimineață

Finanțele grecești

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Atena, 1 Septembrie. — Se discută planul financiar Lambros Coromilas, propunînd punerea sub supraveghierea uneĭa saŭ maĭ multor puterĭ serviciul întreg al datorieĭ publice fixate la 29.000.000 și emiterea, sub garanția puterilor, a unuĭ împrumut de 40.000 000 necesare pentru acoperirea deficituluĭ rezbeluluĭ, stingerea datorieĭ flotante și desființarea în mod gradat a cursuluĭ forțat.

Războiul colonial spaniol

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Madrid, 1 Septembrie—Oficial.—Garnizoana din Victoria Tunas coprinde 215 oamenĭ și 135 bolnavĭ. — Această garnizoană n'a capitulat de cît după o rezistență eroică.

Comandantul, treĭ ofițerĭ și 75 soldațĭ, avînd armele lor, aŭ plecat excortînd pe rănițiĭ și bolnaviĭ.

Pacea și Gracia

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Atena, 1 Septembrie. — Guvernul a adresat puterilor o notă, propunînd îndată după semnarea preliminărilor de pace: întoarcerea în Turcia a supușilor grecĭ carĭ exercitează un comerț în această țară, reluarea navigațiuneĭ, întoarcerea refugiaților în Tesalia și amnistia pentru Greciĭ, supușĭ otomanĭ, carĭ aŭ servit în armata grecească.

INFORMAȚIUNI

Deschiderea nouluĭ an judiciar

Erĭ s'a deschis noul an judiciar 1897—98.

Sălile Curțeĭ de apel și de casație din Capitală, eraŭ pline de lume. Advocațiĭ, carĭ îșĭ reluaŭ afacerile, eraŭ cu toțiĭ adunațĭ acolo, fie-care așteptînd compunerea diferitelor secțiĭ.

Discursul D-luĭ Stătescu

La ora unu și jumătate, D. Stătescu, procuror general pe lîngă Curtea de apel, deschise ședința printr'un discurs, în care tratà interesanta chestiune despre „Moralizarea condamnaților“.

D. Stătescu a tratat cu mult talent această chestiune și a arătat, că, dacă am făcut unele marĭ progrese cu privire la tratarea condamnaților, totușĭ sîntem încă mult îndărăt statelor occidentale, unde condamnatul nu este numaĭ închis, dar și moralizat și astfel adus în stare de a se îndrepta.

Sistemul nostru penitenciar din trecut, urmează D. Stătescu, era cu totul barbar. Condamnațiĭ eraŭ răŭ ținuțĭ, în multe cazurĭ legațĭ de butucĭ. Starea higienică a penitenciarelor era atît de proastă, că ruina sănătatea condamnaților și îĭ demoraliza cu desăvîrșire.

De cîțĭ-va anĭ încoace, am făcut însă marĭ progrese. Condamnațiĭ sînt tratațĭ omenește și penitenciarele sînt bine întreținute. Totușĭ nu sîntem încă de cît pe calea bineluĭ.

Ce devine condamnatul orfan, orĭ calic, odată ce ĭese din penitenciar? se întreabă cu drept cuvînt D. Stătescu. Lipsit de mijloacele de traĭ, fără să cunoască vre-o meserie pentru a-șĭ cîștiga o pîĭne, el e silit să comită din noŭ delicte, pentru a se putea hrăni.

In penitenciarele din Belgia, Franța, etc., condamnațiĭ învață o meserie, eĭ lucrează în tot timpul arestăreĭ și pe lîngă că fac unele micĭ economiĭ, eĭ ĭes d'acolo oamenĭ moralizațĭ și utilĭ societățeĭ. Tot astfel ar trebui să fie și la noĭ.

D. Stătescu citează apoĭ exemple din Rusia, unde se poate constata lîngă penitenciarul — sistem vechiŭ, clădirile cele frumoase și sistematice ale noilor penitenciare. Astfel la Moscova, lîngă penitenciarul cel vechiŭ, unde condamnațiĭ staŭ cîte o sută într'o cameră, cu capetele pe jumătate rase, ca semn distinctif, că sînt condamnațĭ pe viață orĭ numaĭ pe un număr oare-care de anĭ, se află penitenciarul militar, o clădire ce costă cîte-va milioane leĭ și aranjată după cele maĭ nouĭ sisteme de penitenciare.

Acolo, zise D. procuror general, se poate constata diferența enormă între penitenciarele cele vechĭ și cele nouĭ.

D. Stătescu maĭ tratează apoĭ și chestia condamnărilor și liberărilor condiționate, pronunțîndu-se pentru aceste sisteme judiciare.

La Curtea de casație

La Curtea de casație, discursul de deschidere a fost pronunțat de D. procuror de secție, Sărățeanu, care a vorbit despre „Legea numeluĭ“. D. Sărățeanu a înfățișat chestiunea din punctul de vedere social și juridic, aducînd elogiĭ autorilor legeĭ.

D-sa a arătat cu date statistice, că la ministerul de justiție s'a primit un mare număr de cererĭ pentru schimbările de nume, și că consiliul de miniștriĭ n'a autorizat pînă astăzĭ nicĭ una, toate cererile fiind respinse.

*

D. Schina, prim-președinte al înalteĭ Curțĭ, a răspuns pe scurt D-luĭ Sărățeanu, făcîndu'ĭ elogiĭ pentru munca pe care o depune în fie-care an.

Constituirile Curților

Am dat erĭ constituirea tribunalelor și Curțeĭ de apel. Dăm azĭ pe aceea a Curțeĭ de casație și a Camereĭ de punere sub acuzare:

Curtea de casație: Președinte: D. C. E. Schina.

Secția I. — Președinte: D. Gr. Lahovary.

Consilierĭ: D-niĭ Sc. Pherekyde, Al. Giani, C. C. Ștefănescu, N. Predescu, D. Hănțescu, I. Duca și M. Poenaru-Bordea.

Secția II. — Președinte: D. N. Mandrea.

Consilierĭ: D-niĭ Al. Degre, Remus N. Opran, G. Liciu, G. P. Petrescu, D. Cuculi, Gr. M. Buicliu și Ciru Economu.

Camera de punere sub acuzare este compusă din D-niĭ Sc. Popescu, Traian Djuvara și D. Giuvara.

Directorul „Adevĕruluĭ“ mulțumește tutulor prietenilor, cunoscuților și amicilor săĭ politicĭ carĭ l'aŭ felicitat cu ocaziunea zileĭ numeluĭ săŭ.

Ministerul de războiŭ a cerut consiliuluĭ general de Romanațĭ să-ĭ puĭe la dispoziție suma de 350 de miĭ de leĭ și terenul necesar pentru complectarea cazarmamentuluĭ regimentuluĭ 2 de Călărașĭ.

Un succes al inginerilor noștri

Se știe că la Iașĭ și la Bucureștĭ se construĭesc acum niște marĭ ateliere pentru C. F. R.

Direcția generală a C. F. publicase licitație pentru lucrările de ferărie necesare acestor ateliere. La licitație natural nu puteaŭ să ĭa parte de cît șantierele străine.

*

Ingineriĭ de la șantierul regieĭ monopolurilor statuluĭ aŭ făcut însă cunoscut directoruluĭ regieĭ D. V. I. Brătianu, că șarpantele metalice pentru învelitorile atelierelor în chestie, se pot construi și la șantierul de la Severin.

D. Vintilă Brătianu s'a dus imediat la D. Saligny și după-ce ĭ-a supus propunerea făcută de inginerii de la șantier, s'a dus împreună cu D. Saligny la ministrul lucrărilor publice și împreună cu toțiĭ aŭ decis să dea lucrarea șarpantelor șantieruluĭ de la Severin și să se comunice șantierelor străine că nu se maĭ ține licitația.

*

Această lucrare are o valoare de 1,200,000 leĭ, ĭar greutatea construcțieĭ metalice este de două miĭ tone.

Lucrarea această a fost luată de șantierul de la Severin cu un însemnat rabat sub deviz.

Faptul că lucrarea se va face de șanterul din țară este important din maĭ multe puncte de vedere.

Maĭ întîĭ, aceasta dovedește că șantierul de la Severin a încăput pe mîna unor inginerĭ capabilĭ și hotărîțĭ a munci serios. E o bucurie pentru noĭ să vedem că corpul nostru technic dă pe fie-care zi noĭ dovezĭ de pricepere și dorință de a lucra în folosul țăreĭ.

Șarpantele metalice am spus că vor costa 1,200,000 leĭ; din aceștia, acum că ele se fac în țară, numaĭ maximum 500,000 se vor duce peste graniță, pentru fĭer, restul de 700—800,000 va rămîne în țară și va fi luat în mare parte de muncitoriĭ noștri.

Trebuĭe să felicităm pe inginerii de la șantier pentru fericita idee pe care aŭ avut'o.

In parte meritul revine și D-luĭ Saligny care a stăruit să se adopte propunerea inginerilor.

Rep.

Peste cîte-va zile se vor începe examenele pentru școala de sub-ofițerĭ de la Bistrița.

Spre acest scop a și sosit în Capitală D. maĭor I. Vasiliŭ, noul comandant al acesteĭ școale.

Din Balș, județul Romanațĭ, ni se scrie că brutariĭ s'aŭ pus acolo în grevă, cerînd ca să li se permită să vînză pîĭnea neagră cu 35, ĭar cea albă cu 45 de banĭ.

Primăria a luat dispozițiunea să se aducă pîĭne din Craiova cu prețul de 30 de banĭ.

Tudor David la inst. Șuțu

Un redactor al nostru a fost aseară la institutul D-luĭ dr. Șuțu, pentru a lua informațiunĭ despre starea nenorocituluĭ Tudor David.

Eminentul director al institutuluĭ, după ce a dus pe redactorul nostru în sala unde se afla sărmana victimă a barbariilor militare, ĭ-a comunicat că starea sa se ameliorează și că maĭ e nevoĭe de cel puțin 3 zile de observație pentru a se pronunța în mod definitiv dacă Tudor David trebuĭe internat la institutul Mărcuța, secția epilepticilor, saŭ pus în libertate.

In tot cazul, D. dr. Șuțu e de părere ca Tudor David să fie internat într'un spital, pentru a fi vindecat de hernie, boală cauzată, după cum spune victima, de loviturile ce ĭ-a dat în pîntece serg.-major Stănescu.

Redactorul nostru a vizitat cu ocazia aceasta și institutul dr. Șuțu asupra căreĭa va face o interesantă dare de seamă.

Un mare număr de medicĭ de plasă aŭ cerut D-luĭ dr. Felix ca să fie permutațĭ, din cauză că întîmpină foarte marĭ dificultățĭ din partea sub-prefecților carĭ se amestecă în atribuțiunile lor, tratîndu'ĭ ca pe vătășeĭ.

D. dr. Felix a raportat D-luĭ Ferichide reclamațiunile medicilor, rugîndu-l să ĭa măsurile respective.

D. dr. Manolescu s'a întors în Capitală, reluîndu'și clientela.

Erĭ s'a deschis în toată țara noul an școlar pentru cursurile secundare.

Pînă la 9 Septembrie se vor face examenele de corigențe.

DIN CRIMELE MILITARIZMULUI

— Vezĭ pagina 4-a —

Cazul soldatuluĭ Diamant Iosef

D. dr. Antoniŭ ne trimite următoarea scrisoare pe care imparțialitatea ne obligă a o publica:

Domnule Redactor,

Vă rog să bine-voițĭ a rectifica o știre greșită, pe care am găsit-o în „Adevĕrul“ de Mercurĭ, 27 August, la rubrica „informațiunĭ“.

De treĭ anĭ, de cînd sînt medicul școaleĭ de ofițerĭ, nu mĭ-a murit nicĭ un soldat, fie în infirmerie, fie în spital, afară de unul singur, care, alunecînd de pe scară a căzut și șĭ-a fracturat baza craniuluĭ izbindu-se de asfaltul săleĭ; acest soldat a murit după cîte-va ore în spitalul militar.

Nu este dar adevărat că un soldat „bolnav de peritonită tuberculoasă a căzut jos la școală și dus la spital a murit“.

In menționata informațiune, de sigur că s'a făcut aluzie la cazul soldatuluĭ Diamant Iosef, denaturîndu-se însă faptele.

Acest soldat a venit la școala de ofițerĭ la 7 Noembrie 1895, ĭar la 10 Noembrie a fost prezentat de sub-semnatul la spitalul militar ca anemic; comisia medicală a opinat ca acest soldat să fie ținut în observație la trupă, pe temeĭul că se văd recruțĭ debilĭ, carĭ, găsind o alimentație maĭ bună la cazarmă de cît acasă, se fortifică și devin bunĭ soldațĭ. Soldatul Diamant Iosef a fost ținut în observație, dîndu-i-se un serviciŭ foarte ușor la cancelaria escadronuluĭ elevilor.

In cursul luneĭ Ianuarie 1896, starea luĭ era foarte mulțumitoare, așa că n'a venit de cît o singură zi (la 4 Ianuarie) la vizita medicală.

La începutul luneĭ Februarie, observînd că anemia revine și că are o stare febrilă, l'am trimes în ziua de 5 Februarie la spitalul militar pentru a se stabili diagnosticul cu preciziune.

După „18 zile“, adică la 23 Februarie „vine din spital“ cu un concediŭ medical de șase lunĭ, ĭar la 25 Februarie l'am și trimes acasă în concediŭ; mĭ-aduc foarte bine aminte că, în ziua plecăreĭ luĭ de la școală, l'am văzut, fată fiind și fratele săŭ, și vă rog să mă credețĭ că soldatul Diamant Iosef n'avea nicĭ un simptom de peritonită tuberculoasă, ci un „început“ de indurație la vîrful pulmonuluĭ drept, că starea luĭ generală nu era de loc îngrijitoare.

Acest soldat a murit în familia luĭ, în ziua de 12 August, adică după o căutare, acasă la eĭ, de aproape 6 lunĭ de zile.

Am dat toate aceste detaliĭ și data precisă, pentru a nu lăsa cea maĭ mică umbră de bănuĭală în spiritul nimănuĭ.

„Adevĕrul“ fiind acesta, inutil ca să maĭ inzist că exclamațiunea ce mi se atribuĭe că aș fi spus-o familieĭ, la adresa D-luĭ dr. Papilian, nu aveam de ce să o fac.

Mulțumindu-vă, Domnule Redactor, pentru restabilirea adevăruluĭ, vă rog a primi salutările mele.

Dr. Antoniŭ
Str. gen. Florescu, 1.

Am publicat scrisoarea D-luĭ Antoniŭ în întregul eĭ. La apărarea pe care D-sa o face doctoruluĭ Papilian, noĭ însă răspundem următoarele:

In articolul vizat de D. Antoniŭ noĭ nu am citat nume.

Am semnalat numaĭ faptul; D. dr. Antoniŭ însă ghicește „că am făcut aluzie la cazul“ soldatuluĭ Diamant Iosef.

Faptul că D. dr. șĭ-a adus aminte exact numele soldatuluĭ, dovedește că acest caz (vorba D-luĭ) este mult maĭ grav de cît îl prezintă D-sa prin scrisoarea de maĭ sus.

In loc de a se face apărătorul „doctoruluĭ Papilian“, D-sa ar fi făcut mult maĭ prudent dacă primea sub tăcere cele publicate de noĭ; dar fiind că ĭ-a plăcut D-luĭ dr. să ne dea nouă dezmințirĭ, îĭ vom „aminti“ noĭ cele petrecute cu acest băĭat.

In anul 1895 soldatul Diamant Iosef s'a prezintat pentru a doua oară la recrutare în Bucureștĭ, și D-nu dr. Papilian l'a găsit bun „pentru artilerie!“ Și dacă a ajuns la trupa școaleĭ de ofițerĭ aceasta nu se datorește D-luĭ dr. Papilian. Actele de recrutare staŭ de față spre a se convinge orĭ-cine despre aceasta.

In Noembrie 1895 soldatul este încorporat și D. dr. Antoniŭ—spre onoarea D-sale—examinează pe tînărul Diamant și 'l găsește absolut impropiŭ serviciuluĭ militar și 'l propune pentru aminare.

D. dr. Papilian ordonă ca soldatul să rămîĭe în corp. Inexact că vre-o „comisie“ l'a examinat; cauza care a făcut pe D. Papilian să-l mențíe în serviciŭ „este că tot D-luĭ l'a recrutat!“

Iĭ venea greŭ d-ruluĭ Papilian să'șĭ dea singur un brevet de incapacitate.

D. dr. Antoniŭ, însă, despre care am auzit că este un medic militar excelent, știind soarta ce așteaptă pe acest soldat, s'a pus la adăpost și într'un registru special ținut, de la infirmerie, D-sa a „scris și subscris că este pentru aminare;“ pe cînd în acelaș registru Papilian a „scris și subscris“ maĭ jos: „Bun pentru serviciŭ!“ Așa este, D-le d-tor Antoniŭ?

Sperăm că asupra acestuĭ punct nu vom avea dezmințirĭ. Soldatul venea zilnic la infirmerie și D. dr. Antoniŭ îĭ răspundea „că nu are ce să-ĭ facă.“ N'a fost nicĭ odată furier, ci magazioner. Și dacă pereții magazieĭ ar putea vorbi, ar povesti eĭ, cum sărmanul băĭat se tăvălea pe scîndurĭ și se văĭeta într'una.

Silit de a'șĭ face serviciul cu toată starea luĭ „anemică“, familia a petiționat ministruluĭ de războĭ, cerînd un concediŭ de 6 lunĭ, spre a'l căuta în familie. In acea petiție se ziceaŭ, între altele, următoarele: „Adus la trupa „școaleĭ de ofițerĭ, D. medic al școaleĭ „se mulțumește a'ĭ administra paliative „de carĭ dispune în infirmerie, însă fără „nicĭ o eficacitate, așa că de fapt sol„datul se află părăsit de orĭ-ce ajutor „medical“.

Din ordinul corpuluĭ de armată, D. dr. Antoniŭ a „trebuit“ să-l ducă din noŭ la spitalul militar. Așa este, D-le dr.? D'astă dată s'a întîmplat un lucru și maĭ scandalos. D. dr. Dumitrescu Ștefan ĭ-a încuviințat imediat un concediŭ de treĭ lunĭ, și cu toate astea de fapt nu-ĭ s'a acordat nicĭ un concediŭ!?

Cine a oprit concediul încuviințat de D. colonel Dumitrescu este un mister, pe care numaĭ doctorul Papilian l'ar putea explica.

Reîntors ĭarășĭ la „serviciŭ“, soldatul devenise din ce în ce maĭ mult obiectul compătimireĭ camarazilor săĭ, căcĭ nu maĭ avea putere să-șĭ miște picioarele. După cîte-va zile soldatul a fost dus din noŭ la spital, unde a rămas internat numaĭ cîte-va zile. *Acolo, la spitalul militar, s'a stabilit diagnosticul că suferă de peritonită tuberculoasă.* D-niĭ medicĭ însă, în dorința lor de a avea la statistică un mort maĭ puțin, ĭ-aŭ dat un concediŭ de șase lunĭ; ba, știm pozitiv că uniĭ medicĭ opinaŭ pentru reforma chĭar. Gonit din spital cu biletul de concediŭ, *soldatul a fost internat la spitalul Brîncovenesc, und doctorul Buicliu a reușit să'ĭ micșoreze durerile.* Orĭ-cine poate verifica registrele spitaluluĭ Brîncovenesc și se va convinge că pe timpul concediuluĭ, „militarul a fost căutat într'un spital civil“.

Eșit din spital, după sfatul doctoruluĭ Buicliu a plecat la aer; însă totul era prea tîrziŭ: băĭatul s'a întors „și a murit“.

Dacă doctorul Antoniŭ dorește o anchetă pentru a'ĭ proba cu date certe cele afirmate de noĭ, sîntem la dispoziție.

Bandițiĭ din Dobrogea

Autoritățile din Dobrogea aŭ dat de urma banditilor bulgarĭ carĭ jefuesc satele romînești din vecinătatea granițeĭ bulgare.

Gazda acestor bandițĭ este un Turc anume Amet Feiret, bostangiŭ, ĭar șefiĭ bandeĭ se numesc Ali Rustem, Aira Rustem, Sachioĭ Chiortaĭ și un văcar de la Coranaic.

Autoritățile romînești n'aŭ reușit să prindă de cît pe Amet Feiret, gazda bandițilo.

Toțĭ ceĭ-l'alțĭ aŭ trecut granița, ascunzîndu-se în satele din Bulgaria.

Aseară s'a întrunit la ministerul cultelor, sub președinția D-luĭ Spiru Haret, consiliul general al instrucțiuneĭ publice, secțiuna primară.

S'a discutat reducerea actualelor programe ale școalelor primare de băețĭ și fete.

In pagina a doua a număruluĭ de față, cetitoriĭ noștri vor găsi o nouă rubrică intitulată „Din străinătate“, care se va repeta zilnic în acelaș loc. Această rubrică, împreună cu telegramele oficiale și particulare, cu reportagiile și cu articolele externe, va complecta serviciul nostru de politică externă și va înlesni ca cetitorul „Adevĕruluĭ“ să'șĭ poată face o exactă idee despre evenimentele politice ce zilnic se întîmplă în toate statele lumeĭ civilizate.

Din isprăvile polițieĭ

O Doamnă — care ne-a rugat să nu-ĭ dăm numele,—ne istorisește următorul fapt ce i s'a întîmplat:

D-na Z. D., reîntorcîndu-se de la băile din Constanța, s'a oprit pentru vre-o două zile în Capitală, așa că Sîmbătă seara ĭeșind pe stradă în dreptul magazinuluĭ general de Paris, de pe calea Victorieĭ, fu întîmpinată de un individ, într'un mod cît se poate de brusc. Individul, după ce o luă de mînă și o tîrî spre poliție, pentru ca D-na D. să nu maĭ opuĭe o rezistență care ar fi atras atențiunea trecătorilor, îĭ zise că e agent polițienesc și că trebuĭe să-l urmeze pînă la poliție.

*

Ajunșĭ în curtea prefectureĭ polițieĭ, agentul începu să îmbrîncească și să lovească pe D-na D.

D-na D., fu băgată în arestul polițienesc la un loc cu diferite femeĭ vagabonde, i se făcu percheziție, i se luă ceasul și baniĭ pe carĭ îĭ avea asupră-șĭ și fu deținută pînă a doua zi, cînd, supusă unuĭ interogatoriŭ și după hîrtiile ce a prezentat, se văzu... eroarea, ce s'a făcut!!

Evident că imediat D-na D. fu eliberată, zicîndu-i-se că să-ĭ scuzeze căcĭ... „s'a făcut o eroare!!“

Dacă D. Caton Lecca e străin de această afacere, îl punem noĭ în cunoștință de cauză, atrăgîndu-ĭ în acelaș timp atențiunea asupra unor brute carĭ compromit întreg personalul polițienesc.

Ruy.

Plecarea studenților la congresul din T.-Jiu va avea loc Joĭ, orele 11.45 noaptea.

Congresul se va deschide decĭ Vinerĭ 5 Septembrie.

Intîrzierea provine din neeliberarea la timp a biletelor de liber parcurs.

Congresul studenților

De și comitetul congresuluĭ studențesc din anul acesta a anunțat că înscrierile de participare se fac pînă la 1 Septembrie inclusiv, totușĭ în seara de 31 August registrele aŭ fost închise, ĭar ceĭ carĭ s'aŭ maĭ prezintat aŭ fost refuzațĭ.

Nu înțelegem de loc această măsură arbitrară din partea comitetuluĭ congresuluĭ studențesc, măsură care a indignat—și cu drept cuvînt—pe toțĭ aceĭ dintre studențiĭ carĭ aŭ avut naivitatea să ĭa ca bune cele statuate de comitet.

FOIȚA ZIAR. ADEVĔRUL“

28

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Restacuerĭ și întreținuțĭ

IV

Strada Navarin, No...

— Nu dațĭ atenție, interveni comandantul. E o expresie englezească. In franțuzește se pronunță *moucharder* a spiona.

D-nu Florestan n'avu aierul să fi înțeles. El reluă cu un ton copilăresc.

— Și apoĭ, ceea ce am zis eŭ pînă aci e numaĭ pentru a pălăvrăgi... Toată lumea știe, de alt-fel, că aci se mănîncă foarte plăcut... Și cît despre prețurĭ... sînt de o dulceață așa de îngerească în cît trebuĭe să pierzĭ în urmă la baccara ca că nu te simțĭ dator stăpîneĭ caseĭ.

Aceste diferite replice se schimbaŭ la primul etajiŭ al uneĭ case din strada Navarin, într'un salon de un confortabil burghezism: pendulă, fotoliurĭ comode, sofale moĭ, scaune capitonate...

Prin ușa întredeschisă se zăreaŭ într'o sală de mîncare vecină, tacămurĭ dresate, după toată regula, pe o față de masă orbitor de albă. Albiturĭ ireproșabile. Numaĭ, dacă ațĭ fi ridicat această față de masă, ațĭ fi descoperit de desubt o masă lungă și îngustă: masă acoperită cu un covor verde și străpunsă de cîte o gură la fie care din extremitățile sale.

Guările desfrănîriĭ!

Căcĭ doamna Bourguignon nu ținea nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin de cît un desfrîŭ deghizat în *table d'hôte*.

Era o femeĭe între două vîrste care purta cea din urmă rochie de mătase închisă și ultimul bonet de panglicĭ.

Ex-dansatoare de Mabille, sub pseudonimul de *Fille-de-l'Aire*, ea a făcut cît-va timp plăcerea amatorilor de acolo...

Ea nu ĭubea să i se reamintească trecutul.

Această matronă, în abundență nutrită și superioramente însetată, avea în ultimitate obiceĭurile mareĭ Catherine.

Comandantul juca pe lîngă dînsa rolul luĭ Orloff saŭ al luĭ Potemkin.

Acesta părea să fi trecut de patru-zecĭ anĭ: drept ca un *i*, pîntecele bombat, umeriĭ largĭ, părul stufos și sur, o musteață deasă din care vîrfurile eșeaŭ ca două ace, pălăria pusă pe ceafă și redingota puțin învechită, butonată militărește, el avea pe vîrful nasuluĭ acel punct de foc care dădea de gol pe ĭubitoriĭ luĭ Bachus și gura sa luase grimaza apăsată a fumătoruluĭ.

La regiment, unde de alt-fel el n'a desprins nicĭ o dată alt-ceva de cît galoane de sub-ofițer, trebuĭe să fi fost de o mîndrie cum rar se vede!

Nu maĭ puțin și la cafenea, cu pipa în dințĭ, cu cărțile saŭ paharul în mînă, ca și la masă, dînd vre un banc, el reprezinta încă destul de bine ceea ce nu'l în realitate.

Constance Bourguignon primea multă lume.

In ceĭa ce privește femeile, ĭată tot ce era maĭ bun în colonia străină: mica doamnă Pfennig, marea d-nă Kreuzer și groasa doamna Silbergroschen, treĭ Prusiene, dintre carĭ una se pretindea Austriacă, cea l'altă Luxemburgheză și a treĭa Moldo-valachă.

Apoĭ baroana du Tage, o Portugeză neagră. Apoĭ Olimpia din Milan, și Imperia din Venețía, două Italienele pur-sang născute la Castelnaudary și de Béziers.

Contesa de Belleville și cu cele treĭ nepoate ale eĭ, reprezintînd aristocrația franceză. Pentru Englitera era miss Arabelle Gold-Cream și pentru Spania senora Dolorés Trabuco. Toate femeĭ de mare calitate, pe legea mea!

Mica doamnă Pfennig era margravină, marea doamnă Kreutzer era rhingravină, și groasa doamnă Silbergroschen, langravină în țara lor.

Olimpia purta doliŭ după un marchiz. Imperia era verișoară cu urmașiĭ dogilor din Veneția, miss Arabelle institutoare făcuse educația la maĭ mulțĭ tinerĭ lorzĭ, ale căror familiĭ s'aŭ arătat foarte puțin recunoscătoare, și senora Dolorés deschidea, în linie dreaptă, din Chimene și Cid.

Cît despre vicontesa de Belleville, sedusă o dată de un ofițer superior, în urmă se cunună cu o mulțime alțiĭ sub ochĭul luĭ Dumnezeŭ...

Și ar fi trebuit să aĭ o limbă mulată în otravă pentru a îndrăzni să susțiĭ că, la o moarte subită, nepoatele sale ar fi căzut, ca plumbul, în infern.

Pentru fie-care femee în parte se număra, fie zis în treacăt o pereche de bărbațĭ. Jucătoriĭ cea maĭ mare parte șirețĭ saŭ pungașĭ, pîrlițĭ aci saŭ executațĭ acolo. Apoĭ provincialĭ venițĭ să zboare ca fluturiĭ pe lîngă lumînare. Apoĭ vreo cîțĭ-va Parizienĭ reduși la ultima expresie, atît în ce privește baniĭ cît și scrupulele.

Domnul Florestan Sevannè venea și se întorcea în mijlocul acesteĭ mulțimĭ distribuind fără ceremonie strînsorĭ de mînĭ și loviturĭ de labe.

— Nu tocmaĭ răŭ, mersi!... Dar D-tră?... Dar afacerile?... Merg ele cum dorițĭ?

După aceea adresîndu-se Doamneĭ de Bellevile:

— Toate complimentele mele, vicontesă!.., un briliant de nepoată pe care nu o maĭ recunoaștem!...

„Ațĭ reînoit decĭ familia D-stră?

Jurnalistul era mic, urît, răŭ construit și răutăcios. Dar îșĭ răscumpăra defectele printr'un șarlatanizm ascuns, printr'o insolență de lacheŭ, printr'o vanitate de păun și printr'un dispreț absolut pentru toate regulele moraleĭ și ale gramaticeĭ. Doamna de Belleville mormăi *in petto*:

— Him! răŭ adunător de cele maĭ joasnice nuvele!

Apoĭ:

— Dar Doamna mama D-stră, s umpe Domnule Levannè, e tot portăreasă acolo, în strada Petit-Musc?

In asistență, se privea pendula într'un chip semnificativ.

— Nanine, servește! comandă Constance Bourguignon.

Florestan întinse brațul.

— O minută! mă înpotrivesc la aceasta. Se va servi cînd voiŭ face semn...

Se s orni o întărîtare generală.

— De exemplu!

— Iată cine e tare!

— Sînt orele șeapte trecute!

Senora Dolorès care era de o slăbiciune andaluză, adaose:

— Am stomacul la călcîĭe!

— Pentru asta, dar zise jurnalistul, nu vă maĭ zărim în altă parte.. Cu toate astea, vom aștepta..,

Ne lipsește un mosafir: o persoană pe care am invitat'o să împartă cu mine sarea și pîĭnea în acest stabiliment os italier.

— Și această persoană?

Jurnalistul îșĭ luă o poză și cu un ton pe care se sforță să'l arete calm, natural și modest spre a ajunge la un efect maĭ sigur, maĭ profund și maĭ fulgerător, zise;

— Această persoană este un prinț rus din prietenii meĭ.

Efectul așteptat nu fu îndată.

El se formulă printr'un țipăt foarte de neîn r de e:

— Un prinț rus!

(Va urma)

Odată cu aceasta, ţinem să anunţăm că studenţiĭ respinşĭ pĭeziş de la congres aŭ convocat pentru astă seară o întrunire în sala asociaţieĭ generale a studenţilor, în care pe de o parte vor protesta contra procedăreĭ ilegale a comitetuluĭ congresuluĭ, iar pe de alta vor hotărî ce trebuĭe să facă în situaţia în care se află.

Moartea baronuluĭ Urs

La 29 August a încetat la Sibiŭ din viaţă David Baron Urs de Margina. Numele baronuluĭ Urs este foarte cunoscut acelora carĭ s'aŭ interesat de soarta Romînilor de peste munţĭ. Ofiţer în armata activă, baronul Urs a participat la luptele de la Solferino şi Lissa. Dar, cu dragoste mare către neamul săŭ, baronul n'a încetat să fie Romîn şi pe cînd era militar. Aceasta nu plăcu celor de sus carĭ îl şi trecură la pensie.

*

Atuncĭ baronul Urs se dădu cu totul cultureĭ poporuluĭ romîn. Fiŭ de grănicer, el a fost ales după pensionarea sa preşedinte al fondurilor grăniţereştĭ. In această calitate el a lucrat din toate puterile pentru şcoalele romîne grăniţereştĭ. Şi într'adevăr a ajuns să facă din aceste şcoale nişte instituţiunĭ model. Dar o colosală decepţie era rezervată mareluĭ bărbat. Incetul cu încetul şcoalele grăniţereştĭ aŭ început a fi prefăcute în şcoale comunale, pînă cînd în anul trecut opera aceasta a fost complectată: şcoalele grăniţereştĭ aŭ fost expuse fără nicĭ un scut vîrtejuluĭ de maghiarizare. De atuncĭ baronul Urs a trăit cu totul retras şi pentru ultima dată s'a maĭ manifestat politiceşte semnînd adresa fruntaşilor uniţĭ din Sibiŭ către conferinţa Romînilor greco-catolicĭ ce s'a ţinut la Cluj.

*

David Baron Urs de Margina s'a născut la 1816 în Mărginenĭ, comitatul Făgăraşuluĭ, ţara grănicerilor. La 1 Iulie intră ca simplu soldat în regimentul I de grănicerĭ. In luptele din 1848—49 îl întîlnim ca locotenent. Iar la lupta de la Solferino a participat ca maĭor, comandînd un batalion. La 17 Octombrie 1863 Urs este avansat la rangul de colonel în care calitate a şi trecut la pensie în ziua de 6 Decembrie 1864. Pentru actele sale eroice de la Solferino el a fost numit cavaler al ordinuluĭ Marieĭ Tereze şi printr'aceasta baron.

Baronul Urs, care lasă o avere de o sută de miĭ leĭ, a dăruit toată această avere consistoriuluĭ greco-catolic romîn din Blaj, pentru ca dintr'însa să se dea stipendiĭ fiilor de grănicerĭ, carĭ ar vroi să studieze.

Dal.

Din Creta

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Admiraliĭ şi corăbiile turceştĭ

Canea, 1 Septembrie. — In urma incidentuluĭ de la 28 August amiraliĭ aŭ interzis bastimentelor turceştĭ, carĭ aŭ trupe pe bord de a staţiona în vr'o radă oare-care a apelor cretane.—Cînd guvernul otoman va îmbarca convalescenţĭ pe vre'o corabie, aceasta va trebui să nu aĭbă soldaţĭ pe bord, căcĭ în caz contrariŭ îĭ se va interzice să staţioneze unde-va.

Ediţia de seara

Wilhelm II la Totis

(Serviciul teleg. al „Agenţieĭ Romîne")

Totis, 1 Septembrie. —Impăraţiĭ Franz Ioseph şi Wilhelm aŭ azistat la manevrele de azĭ dimineaţă. Pretutindenĭ aŭ fost aclamaţĭ în mod frenetic de o mulţime imensă. Seara s'aŭ întors la Totis.

Din Creta

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Puterile şi ridicarea blocadeĭ.—Insurgenţiĭ şi musulmaniĭ.

Viena, 1 Septembrie.—Se anunţă din Petersburg „Corespondenţeĭ Politice" că puterile n'aŭ aderat la propunerea amiralilor de a ridica blocarea înaintea punereĭ în vigoare a autonomieĭ, această măsură putînd fi sursa unor dezordinĭ nouĭ în Creta saŭ să dea loc la vre-un atac neaşteptat din partea unor aventurierĭ grecĭ în contra insuleĭ. Puterile aŭ decis continuarea blocăreĭ pînă la aplicarea autonomieĭ.

Canea, 1 Septembrie. — Insurgenţiĭ aŭ omorît lîngă Canea un pescar musulman al căruĭa cadavru s'a găsit pătruns de gloanţe. Un alt pescar a putut să se refugieze pe bordul uneĭ bărcĭ italiene.

Regele Siamuluĭ la Paris

(Serviciul teleg. al „Agenţieĭ Romîne")

Paris, 1 Septembrie.—Regele Siamuluĭ a remis D-luĭ Felix Faure ordinul „Mareĭ coroane" (Maha Chakri), cu cordon galben, care este rezervat numaĭ suveranilor.

Paris, 1 Septembrie. — „Temps" anunţă că regele Siamuluĭ a declarat că după călătoria sa în Englitera se va întoarce la Paris şi va petrece acolo cîte-va zile incognito.

Sampau şi rudele sale

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Barcelona, 1 Septembrie.—Sampau a primit vizita tatăluĭ şi a celor 2 fraţĭ aĭ săĭ şi î-a îmbrăţişat plîngînd; el a protestat în contra calificăreĭ de anarchist ce i s'a dat,

Vijeliĭ groaznice

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Triest, 1 Septembrie.— Un ciclon violent a cauzat erĭ pagube considerabile la Servola.

Villafranca, 1 Septembrie.—In urma uneĭ vijelii, manevrele corpurilor al 3-lea şi al 4-lea, carĭ trebuiaŭ să aibă loc mîine în prezenţa regeluĭ, s'aŭ amînat.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Paris, 1 Septembrie.— Cu ocazia călătorieĭ sale în Rusia, D. Faure a semnat un decret coprinzînd 463 graţierĭ individuale.

Saint-Sebastien, 1 Septembrie. — D. Taylor, ministru al Statelor-Unite, a remis scrisorile sale de rechemare regineĭ. D. Wodsford a remis apoĭ scrisorile sale de creanţă concepute în termenĭ amicalĭ.

Colonia, 1 Septembrie.— După „Gazeta de Colonia", se poate aştepta semnarea imediată a preliminărilor de pace.

Ultime informaţiunĭ

Din crimele militarizmuluĭ

Povestirea părinteluĭ. — La spitalul militar. — „Omorît din bătaie"! — La comisarul regal.—Autopsia. — Unicul fiŭ! — La ministru.

Astăzĭ s'a prezentat la redacţia noastră D. Dumitru Christescu din Fundătura Ghica Vodă, al căruĭ fiŭ a murit în spitalul militar din Capitală în urma bătăilor suferite de la sergentul major Niculae Sărăţeanu de la muzica regimentuluĭ VI Mihaĭ Bravu.

*

Iată ce ne-a istorisit nenorocitul părinte:

— Acum şase săptămînĭ băĭatul meŭ Constantin, d'abia în vîrstă de 20 de anĭ, sănătos şi zdravăn, obţine un concediŭ de cîte-va zile. Concediul luĭ expiră Sîmbătă, dar cum maĭ avea ceva treabă acasă se duse la cazarmă Lunĭ dimineaţă, crezînd că ziua de Duminică nu se socoteşte.

De abia ajuns la cazarmă şi sergentul major N. Sărăţeanu de la muzica reg. VI îl ĭa la palme şi la pumnĭ şi îl trînteşte în carceră.

Acĭ băĭatul fu din noŭ bătut de către acest sergent major şi nu i se dădea de cît pîine cu apă.

După două zile de carceră, fiind scos să-şi facă serviciul la muzică, băĭatul era atît de slab că nu putu sufla şi fu trimes la spital într'o odăiţă cu totul separată.

In ziua de Miercurĭ băĭatul era foarte răŭ şi numaĭ graţie unuĭ camarad de spital putu obţine puţină limonadă. Acest camarad îmĭ anunţă în acelaşĭ timp printr'o carte poştală că băĭatul e grav bolnav.

Alergaĭ cu mama luĭ la spital, dar era deja prea tîrziŭ, căcĭ băĭatul se afla în agonie. El strînse în braţe pe mama sa şi îĭ spuse plîngînd:

— *„Mamă, sergentul major Sărăţeanu m'a omorît în bătăĭ"*. **Cîte-va minute maĭ tîrziŭ, băĭatul îşĭ dădu sufletul.**

*

Bănuind că băĭatul a murit din cauza bătăilor, începuĭ să mă informez pe la soldaţiĭ de la muzică şi doĭ dintr'înşiĭ îmĭ istorisiră că Constantin a fost maltratat de către sergentul major Sărăţeanu.

M'am adresat atuncĭ comisaruluĭ regal, maior Paleologu, cerîndu-ĭ facerea uneĭ anchete. Comisarul regal a început atuncĭ să mă înjure şi să strige că ce fac atîta caz de un soldat.

—„**A murit şi pace**", strigă D. maior, întorcîndu-mĭ spatele.

Cum însă am insistat ca să se facă o cercetare, D. maior Paleologu îmĭ spuse răstit să fac o petiţie. A doua zi îĭ aduc petiţia pe care D-sa nu o găseşte bună, de oare-ce nu indic numele martorilor, dar la urmă îmĭ spune că o să vadă ce e de făcut.

Iĭ indicaĭ atuncĭ numele celor 2 soldaţĭ carĭ mĭ-aŭ istorisit că băĭatul a fost bătut şi D. maior îĭ chĭamă la dînsul şi de faţă cu sergentul major-bătăuş, dar în acelaşĭ timp şeful lor, îĭ face să **retracteze tot ce aŭ declarat la început**.

*

Venind a doua-zi ca să aflu rezultatul ancheteĭ şi autopsieĭ, mi s'a refuzat orĭ-ce răspuns, permiţîndu-mi-se numaĭ să ridic şi să înmormîntez cadavrul fiuluĭ meŭ.

*

Cercetînd la spital unde s'a făcut autopsia, autopsierul, care este un fost bărbier cunoscut cu mine, mĭ-a spus că la un plămîn al băĭatuluĭ s'aŭ găsit bucăţĭ de sînge închiegat, de asemenea şi la gît, ceea-ce dovedeşte că soldatul a fost maltratat şi că din această cauză plămînul a fost atins, producînd moartea.

*

Constantin Christescu a fost unicul fiŭ la părinţiĭ săĭ. El a fost un băĭat sănătos, înalt şi zdravăn. Nicĭ odată n'a suferit de vre-o boală grea.

Nenorocitul părinte a cerut o audienţă ministruluĭ de războiŭ, căruĭa se va prezenta Sîmbăta viitoare, pentru a-ĭ expune toate cele arătate maĭ sus şi pentru a cere pedepsirea celor vinovaţĭ.

Mir.

D. Ivanovicĭ, inspectorul muzicilor militare, a fost trimes de ministerul de războiŭ la Viena ca să studieze organizaţia muzicilor militare de acolo, pe care o va lua de model pentru reorganizarea muzicilor militare romîne.

Firma Iacob Kraus din Viena a făcut demersurĭ prin legaţia austro-ungară din Capitală ca să intervie pe lîngă ministerul de afacerĭ străine şi acesta pe lîngă ministerul de interne ca fabricatul „Ultramarin" în pulbere să nu maĭ fie supus la taxa de acciz şi aceasta pe baza convenţiuneĭ cu Germania.

Sinuciderea luĭ Andriopol

Din Viena ni se telegrafiază:

Viena, 1 Septembrie. — Constantin Andriopol, din Bucureştĭ, s'a sinucis într'un hotel, unde şedea din luna Iulie.

*

Constantin Andriopol era în etate de 30 anĭ.

La vîrsta de 21 anĭ a intrat în posesiunea uneĭ averĭ de 3 milioane.

Nu şi-a sfîrşit studiile şi era foarte risipitor, aceasta din cauză că era cuprins de ideĭa fixă că nu va trăi de cît vre-o cîţĭ-va anĭ, de oare-ce suferea de „astmă" (greutate de respiraţie.)

In timpiĭ din urmă, perzîndu-şĭ averea, aproape nu maĭ avea cu ce trăi.

Era foarte cunoscut în Iaşĭ şi Bucureştĭ.

Este un scandal enorm ce se petrece la căile noastre ferate. Pe lîngă că tarifele de transport ale bagajelor sînt foarte urcate, apoĭ nimenĭ nu este sigur de coletele ce încredinţează magaziilor de transport. Timp şi banĭ pĭerd pasageriĭ pînă să-şĭ poată găsi bagajele, carĭ de multe orĭ sosesc deteriorate saŭ cu lipsurĭ.

Menţionăm cazul recent: *Două colete bagaje purtînd No. 37* sînt expediate cu mare viteză de la Viena la Bucureştĭ. Sînt 6 *zile* de atuncĭ şi nimenĭ la magazia de bagaje din Bucureştĭ nu ştie unde sînt coletele. Şeful staţieĭ Predeal, întrebat telegrafic de pasager, tace şi, deşi *răspunsul î-a fost plătit*, nu a bine-voit a răspunde de cît după 24 ore, în urma intervenţieĭ colegilor săĭ de la Bucureştĭ.

Anarchia ce domneşte în serviciul căilor ferate dovedeşte, odată maĭ mult, organizaţia absolut detestabilă de care sufere serviciul căilor ferate romîne căreĭa nu se va pune capăt de cît cu o campanie energică împotriva acelora carĭ tolerează această bătaĭe de joc şi acest abuz de banul publiculuĭ.

Regele la Constantinopol

In cercurile guvernamentale se dă ca sigură ştirea că regele Carol se va duce la Constantinopol la 15 Septembrie.

Se spune chiar că de pe acum se fac pregătirĭ pentru ca să se dea aceste vizite a regeluĭ la Donstantinopol un fast extraordinar.

*

Regele Carol va pleca cu o suită foarte numeroasă.

In acelaşĭ timp direcţia c. f. va organiza pentru acea ocazie curse la Constantinopol cu preţurĭ foarte reduse, aşa ca să poată merge să aziste la primirea regeluĭ cît maĭ mulţĭ Romînĭ.

*

In sferele guvernamentale se spune că regele dă o foarte mare importanţă aceşteĭ vizite. El îĭ atribue o importanţă istorică şi de aceea ţine să fie făcută cu cît maĭ multă pompă.

Rep.

Celebrul Nicoreanu

Cum se administra „specificul". — Medicĭ militarĭ şi medicĭ civilĭ.

Interviewul făcut de „Drapelul" luĭ Nicoreanu e din cale afară ridicul. D-rul Nicoreanu are îndrăzneala să spue că nu a dat nicĭ odată „specific" şi pentru întărirea celor spuse zice că nu se află notat în condicele spitaluluĭ.

Dar e din cale afară copilăresc ca persoanele străine de spitale şi de modul cum se face serviciul în spitale să creadă că este vre-un pic de adevăr în cele afirmate de d-r Nicoreanu.

Lasă că nicĭ odată, aproape, pe tabletele bolnavilor nu se notează medicaţiunea dată, dar chĭar cînd se face — şi aceasta maĭ ales în spitalul militar — se notează aşa după bunul plac al internilor serviciuluĭ.

Dar administraţia „specificuluĭ" nu se făcea de către Nicoreanu ca medicaţiune, ci ca o pedeapsă, ca o ceartă. D-r Nicoreanu, cînd nu era mulţumit de un sanitar, îĭ administra specific. Un exemplu: Cerea un obĭect de pansament, o faşe, vată, saŭ vre-o tăviţă. Dacă sanitarul nu se grăbea să o dea, atuncĭ îl auzeaĭ:

—„E, sanitarule, sanitarule, ia şi tu o porţie!.. Haidea, ia maĭ iute!"—şi nenorocitul sanitar, îşĭ turna singur un pahar cu „specific" şi-l bea, „căcĭ vizita în pavilionul unde era Nicoreanu secundar se făcea cu sticla de „specific" într'o mînă şi cu paharul în alta".

*

Un alt exemplu de administrare a specificuluĭ este următorul:

Intr'o zi—maĭ aniĭ trecuţĭ — pe cînd dr. Nicoreanu era la vizită în salon, aude zgomot în sală. Ce era? Sergentul major de la soldaţiĭ carĭ fac santinelă la uşa fie-căruĭ pavilion certa pe unul din plantoane.

— „Heĭ vagnistore, vagnistore, strigă Nicoreanu, ĭa vino încoace! Dăĭ, dă'ĭ, o porţie vagnistoruluĭ, dă'ĭ o porţie!.. Aşa, vagnistore, bea şi să nu maĭ facĭ gură"!

*

Iată cum se administrează „specificul". Iată de ce nu e trecut în condice şi iată oameniĭ, doctoriĭ militarĭ carĭ zic că profesoriĭ de facultate daŭ certificate pe 5 leĭ.

Dar D. dr. Papilian, care ĭa apărarea luĭ Nicoreanu şi face o asemenea profesie de credinţă despre „profesoriĭ universitarĭ, a judecat poate după sine, lună corporaţia a parte a doctorilor militarĭ, căcĭ ştiut este că doctoriĭ militarĭ trăesc şi caută să fie cît se poate maĭ retraşĭ de doctoriĭ civilĭ. Eĭ nu pot judeca lumea medicală de cît după doctoriĭ lor militrrĭ. Şi cînd D. dr. colonel Papilian a zis aceasta a vrut să atace, să lovească în profesoriĭ civilĭ universitarĭ şi s'a inspirat de la d-riĭ militarĭ şi a uĭtat că sînt şi „profesorĭ universitarĭ militarĭ.

E trist pentru lumea noastră medicală.

Un student în medicină civil

D. Petre Carp a plecat erĭ împreună cu familia D-sale la Abazzia, unde va rămîne pînă la finele luneĭ, cînd se va reîntoarce şi stabili în Capitală.

D. Carp a fost condus la gară de maĭ mulţĭ prietenĭ politicĭ.

La ministerul de finanţe se lucrează la alcătuirea budgetuluĭ anuluĭ viitor.

Se observă o mare tendinţă de a se face economiĭ.

Aceeaşĭ tendinţă a fost recomandată şi la alcătuirea budgetelor celor-l'alte ministere.

D. Lascar Catargiu se întoarce mîĭne în Capitală, unde se va stabili definitiv.

Imediat după sosirea D-sa va convoca comitetul clubuluĭ conservator în vederea apropiatelor campaniĭ politice.

Se vorbeşte că D. deputat Vlaicu va fi numit prefect la Bacăŭ, în locul D-luĭ Jean Lecca, demisionat.

A se citi în pagina VI-a foiţa „Copiiĭ părăsiţĭ".

Aseară cu trenul de 10 D. D. Sturdza a sosit în Capitală, venind de la Sinaia.

Azĭ la orele 3 p. m. toţĭ miniştriĭ se vor întruni în consiliu la ministerul de interne.

Cum se eliberează soldaţiĭ!

Pe calea Rahoveĭ, în faţa palatuluĭ de justiţie, lumea a putut observa erĭ o sumă de soldaţĭ liberaţĭ, îmbrăcaţĭ numaĭ în izmene şi cămăşĭ rupte, desculţĭ şi cu capul gol.

Intrebaţĭ de ce se află în ast-fel de hal, bieţiĭ soldaţĭ aŭ răspuns că după treĭ anĭ de serviciŭ, fiind liberaţĭ din armată, n'aŭ maĭ găsit la cazarmă îmbrăcămintea lor civilă, şi de frica sergenţilor majorĭ, n'aŭ maĭ reclamat căpitanuluĭ, ci aŭ plecat aşa cu capul şi picĭoarele goale, fericiţĭ că aŭ scăpat în fine de regimul cazon.

E un curat scandal ca, după ce aĭ servit treĭ anĭ patrieĭ, să te întorcĭ acasă dezbrăcat, desculţ şi fără căciulă în cap.

Direcţia căilor ferate a hotărît strămutarea atelierelor din Paşcanĭ la Iaşĭ, unde se ştie că s'aŭ construit marĭ ateliere, pe cîmpia de la Frumoasa.

Ministrul de interne a aprobat hotărîrea direcţieĭ căilor ferate.

Din Rheineck (lacul Constanţa) se telegrafiază că perechia regală romînă a sosit erĭ la castelul Weinburg.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foiţa „Destăinuirile unuĭ poliţist" n'are loc în numărul de azĭ.

Romînca asasinată la Sofia

Agenţia romînă *ne comunică:*

Sofia, 2 Septembrie. — După informaţiunĭ din sorginte autorizate ştirea dată de maĭ multe ziare din Budapesta şi Bucureştĭ, privitoare la pretinsul asasinat al cîntăreţiĭ romîne Olga, este cu desăvîrşire lipsită de temeiŭ.

*

Comunicatul acesta miroase cale de o poştă a oficină bulgărească.

Cerem ca ministrul de externe al Romînieĭ să bine-voĭască a vorbi în această chestiune.

Biblioteca statuluĭ care este acum instalată în fostul palat al Curţeĭ de apel, în dosul Cişmegiuluĭ, s'a deschis şi va funcţiona în fie-care zi de la orele 9 dimineaţă pînă la 6 ore seara neîntrerupt.

Se ştie că pînă acum biblioteca statuluĭ nu era deschisă de cît numaĭ cîte-va ore pe zi.

Ofiţerĭ superiorĭ la pensie

Prin cercurile militare superioare se dă ca sigură ştirea că printre ofiţeriĭ superiorĭ carĭ vor fi scoşĭ la pensie pe ziua de 1 Octombrie se află şi D-niĭ generalĭ Arion, comandantul corp. II, şi Pilat, comandantul corp. III de armată.

Aceasta cu deosebire pentru a se creia loc la comandamentul unuĭ corp de armată D-luĭ general Băicoianu, inspectorul cavalerieĭ, în locul căruĭa va fi numit prinţul Ferdinand prin înaintarea sa la gradul de general.

La ministerul de războiŭ s'a hotărît crearea maĭ multor burse pentru fiiĭ de militarĭ, carĭ, lipsiţĭ de mijloace, vor să urmeze studiile liceale.

Fie-care bursă va fi de 600 de leĭ anual şi se va obţine prin concurs.

D. Ţinc, vechiŭ gazetar şi fost grefier, a fost numit intendent la spitaluĭ Mărcuţa, în locul D-luĭ Popescu, trecut în altă funcţie.

Regia monopoluluĭ tutunurilor a pus în vînzare o nouă speţă de ţigărĭ-foĭ numite: „Regalitas".

Aceste ţigărĭ costă 20 banĭ bucata.

In zilele de la 5 la 8 Septembrie vor fi la Constanţa două expoziţiĭ: una de animale şi alta de agricultură.

Tot o dată vor începe şi alergările de caĭ.

Cea maĭ sigură cale pentru realizarea intereselor celor ce aŭ nevoe de publicitate şi n'aŭ înlesnirea de a face cheltuelĭ marĭ, este numaĭ *„Mica publicitate"*.

Cu 0.50 banĭ se poate publica un anunciŭ de 4 liniĭ cu un total de 100 litere.

Pentru numărul de Joĭ, anunciurile se primesc chiar de pe acum şi cel maĭ tîrziŭ pînă azĭ la ora 6 p. m.

La 5 Septembrie va avea loc la secţia II-a a Curţeĭ de apel din Galaţĭ procesul D-luĭ G. Robescu.

Maĭ mulţĭ avocaţĭ din Capitală, între carĭ şi d. G. Panu, vor pleca la Galaţĭ pentru a pleda în acest proces.

Brigada de artilerie din Bucureştĭ, de sub comanda generaluluĭ Macaovicĭ, a plecat la Fierbinţĭ, unde va rămîne 20 de zile.

Concentrarea miliţienilor se execută în cea maĭ perfectă ordine.

Exerciţiile cu arma Manlicher aŭ şi început.

REPORTAGIU

Din Capitală

Florea Safincu, vizitiŭ la societatea tramvaiuluĭ noŭ, a dat azĭ dimineaţă peste un camion, condus de Neculae Alexandru, din care cauză acesta a spart două geamurĭ la prăvălia D-luĭ Ilie Dumitrescu din strada Carol. Imediat după aceasta acelaşĭ tramvaiŭ a călcat un băiat de 15 anĭ, anume Ilie Constantinescu, care a fost transportat la spitalul Colţea.

Am atras în nenumărate rîndurĭ atenţiunea autorităţilor în drept asupra accidentelor provenite din cauza nereguleĭ care există în circulaţia nouluĭ tramvaiŭ şi cu regret constatăm că nimenĭ încă n'a luat măsurile cuvenite.

Pînă cînd va urma acestă nepăsare?

Azĭ dimineaţă, la orele 6 şi jum., în dreptul magazieĭ de mică viteză, maşina 42 „Războiul", manevrînd pe linia 5-a veche, a prins între tampoanele vagoanelor pe soldatul Niculescu Vasile, din regimentul 6 infanterie. El a fost transportat la spitalul militar într'o stare din cele maĭ grave.

D. Paraschiv Georgescu, comerciant din strada Romană 123, a reclamat poliţieĭ de siguranţă a Capitaleĭ că a fost furat de o sumă de banĭ de către un băiat din prăvălie, anume Vasile Crăciunescu.

Făcîndu-se perchiziţie în cufărul băĭatuluĭ, s'a găsit suma de 3200 leĭ, banĭ furaţĭ de la patronul săŭ.

El a fost înaintat parchetuluĭ.

Tîrgul cerealelor

Din ţară

Brăila, 31 August—1 Septembrie.

Griŭ: 50.000 hectolitri; 53—54 libr. 10.75—11 preţ.

Porumb: 48.000 hect.; 59—63¼ libr.; 8.10-6.90 preţ.

Orz: 24.000 hectolitri; libre 42—45; 7.60—4.80 preţ.

Secară: 10.500 hectolitri; libre: 48-52; 9.25—10.40 preţ.

Fasole: 6 vagoane; 14.40-14.50 preţ.

Meĭ: 5 vagoane; 500 hect.; libre: 58; 7.50—7.95 preţ.

Ovăz: 27 vagoane; libre: 28; 9.90 preţ.

Bursa „Brăila".

Din străinătate

31 August.

New-York: Griŭ: prompt 2 scădere; termin 2 scădere.

Porumb: ¼ scădere.

Londra: slăbit.

Anvers: neschimbat.

Paris: griŭ: prompt 10 centime scădere; termin 15 cent. scădere.

Budapesta:	Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de toamnă	fl. 11.93	
„ „ prim.	„ 11.83	
Ovăz de toamnă	„ 5.87	
Ovăz de prim.	„ 6.28	
Porumb	„ 5.70	

Viena:	Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de prim.	fl. 11.78	11.75
„ „ toamnă	„ 11.78	11.73
Ovăz de prim.	„ 6.58	6.57
Secară de prim.	„ 8.77	8.72
„ „ t.	„ 8.45	8.44
Por. Maĭ, Iunie	„ 5.90	5.88
„ Sept. Oct.:	„ 5.20	5.18

Tendinţa spre scădere.

Recolta grîuluĭ în Europa

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Paris, 1 Septembrie. — D. Méline a comunicat consiliuluĭ de miniştri că recolta grîuluĭ în 1897 se urcă la 88.556.890 hectolitri pentru 6.544.860 hectare semănate; în 1896 recolta a fost de 119.742.416 hectolitri p. 6.870.352 hectare.

Roma, 1. Septembrie. — Producţia grîuluĭ în 1897 se urcă în Italia la 30.000.000 hectolitri, contra 5.000.000 în 1896.

Benzina din rafin de petrol

Este cunoscut tutulor fabricanţilor de petrol inconvenientul ce-l prezintă cantităţile marĭ de benzină ce se aglomerează în rezervoare. S'a căutat să se întrebuinţeze benzina în diferite scopurĭ: pentru motoare iluminat şi în sfîrşit ca combustibil. Cu privire la această din urmă încercare D. dr. F. Bossel din Ploperĭ ne scrie că a obţinut următorul rezultat practic:

Păcura groasă fiind combustibilul cel maĭ bun pentru rafinăriile de petrol, socotindu-se cu leĭ 3.50 suta de kilograme loco-fabrică, poate fi perfect de bine înlocuită cu benzină de 0,710°—0,750° greutate specifică, adică produsul cel maĭ neuzat, aşa că nu costă de cît 3 leĭ loco-fabrică. Instalaţiunĭ deosebite costisitoare nu sînt de nevoe. Arderea pentru cazanele de destilaţie este lentă şi intensivă pînă la destilarea complectă a uleiuluĭ mineral. Am aplicat arderea cu benzină în fabrica mea de petrol şi am obţinut rezultate foarte favorabile.

OFICIALE

Prin „Monitorul oficial" cu data de azĭ, 2 Septembrie, se publică următoarele numirĭ şi confirmărĭ în funcţiune:

* D. Ioan Mănăilă, actual impiegat auxiliar clasa II în administraţia centrală a ministeruluĭ de finanţe, diplomat al şcoaleĭ de finanţe, este numit în funcţiunea de impiegat clasa II în serviciul exterior general al finanţelor, în locul D-luĭ N. L. Bastache, revocat.

* D. Mihail Nestor, absolvent cu diplomă al şcoaleĭ speciale de finanţe, este numit în funcţiunea de impiegat auxiliar clasa II în administraţia centrală a finanţelor, în locul D-luĭ Ioan Mănăilă, trecut în altă funcţiune.

* D. C. Altanliu este confirmat în funcţiunea de comisar director al poliţieĭ urbeĭ Roşiorĭ-de-Vede, judeţul Teleorman, în locul D-luĭ Vasile Scărlătescu, destituit.

* D. Anton Dumitrescu este confirmat în funcţiunea de comisar-director al poliţieĭ urbeĭ Zimnicea, judeţul Teleorman, în locul D-luĭ N. Dumitrescu, demisionat.

* D. Petre P. Staricu este confirmat în funcţiunea de comisar-director al poliţieĭ oraşuluĭ Craiova, judeţul Dolj, în locul D-luĭ Dimitrie Constantinescu, demisionat.

* D. Marin Apostol este confirmat în funcţiunea de comandant al sergenţilor poliţieneştĭ din urbea Sulina, judeţul Tulcea, în locul vacant.

* D. Cesar C. Isăcescu este confirmat în funcţiunea de comandant al sergenţilor poliţieneştĭ din oraşul Vasluĭ, judeţul Vasluĭ, în locul D-luĭ Gheorghe Selceanu, care rămîne a fi chemat în altă funcţie.

* D. Costache Th. Velic, actual comisar al găreĭ Huşĭ, este confirmat în funcţiunea de comisar poliţienesc în oraşul Huşĭ, judeţul Fălciu, în locul D-luĭ Gheorghe Hasnaş, trecut în altă funcţie.

* D. Alexandru Capşa este confirmat în funcţiunea de comisar poliţienesc în oraşul Bacăŭ, judeţul Bacăŭ, în locul D-luĭ Iancu N. Iosef, decedat.

* D. Ştefan I. Buduresceu este confirmat în funcţia de sub-comisar poliţienesc cl. I în oraşul Huşĭ, judeţul Fălciu, în locul D-luĭ Ioan Ionescu, demisionat.

* D. Toma C. Mihăilescu este confirmat în funcţia de sub-comisar poliţienesc clasa II în oraşul Craiova, judeţul Dolj, în locul D-luĭ Ştefan Gr. Miculescu, decedat.

DEPEŞARI

1 SEPTEMBRIE

Hotel Continental: C. Georgescu, advocat, Brăila. Colonel Gigîrtu, militar, Craiova. Fridman, prop., R.-Sărat. Barthelimy, medic, Paris. V. Melchev, director, Dresden. Simionescu, prop., Constanţa. Moisescu, advocat, Brăila.

Hotel Boulevard: Lodygenschy, consul, Iaşi. N. Ionescu, primar, Brăila.

Hotel Capsa: Basile Tomaides, prop., Giurgiŭ. Emanoil Băleanu, prop., Sinaia.

Hotel Frascati: Hanautz, inginer, Bîrlad. Patragnet, prof., Iaşi. Caraianu, advocat, Constanţa. Găitano Zadro, voiajor, Millano. Pascali, prop., Giurgiŭ.

Hotel English: V. Jebeleanu, prop., Doftana.

Hotel de Franţa: D-nele surorĭ Milton, artiste, Viena. Ţinţăreanu, medic, T.-Măgurele. Iulien Danu, prop., Făgăraşĭ. Simionescu G., comers., Brăila. Georgescu Anghel, comers., Buzăŭ. Goldemberg, comers., Braşov. Savu S. A., inginer, Iasi.

Hotel Regal: Mardan, prof., Galaţĭ. Cătuneanu, prop., Buzău. Sambeteanu, prop., T.-Severin. Limbaropol comers., Galaţĭ. C. Maissner, inepector, Iaşĭ. Mănescu, comers., Buzău. Andreescu, comers., C.-Lung.

Hotel Union: George Popa, prop., Dobrogea. Fîntănariu, inspector, P.-Neamţ. Liga, deputat, Bîrlad. Pîrvulescu, comers., Constanţa. Petrovicĭ, voiajor, Viena. Valler. comers., Azuga.

Hotel Central: Anastasiadi, moşier, Olteniţa. Goldştein, moşier, Bîrlad. Nicolae Ştefan, moşier, Ploeştĭ. Dumitrescu S., comers., Craiova. Enef S. L., comers., Turtucaia. Grigorescu, comers., Constanţa. Ianopol, comers., Constanţa. Nichită, comers., Rusciuk. Panagopulo, comers., Constanţa. Teodorof Petre, inginer, Rusciuk. Kofer Leopold, prof., Palanberg.

Hotel Bristol: Atanase Moscuna, secretar general, T.-Jiu. Cinculescu, inginer, Galaţĭ. I. Gabriet, comers., Ploeştĭ. Gustav Canturier, voiajor, Paris. Haim, prop., Braşiov. Filip Ionidi, şef de gară, Constanţa.

Hotel Colaro: Cogîlniceanu, comers., Ploeştĭ. Gaicu, prop., Focşanĭ. A. G. Lasat comers., Triest. Bimbaşa, prop., Ploeştĭ. Ilie Zaharia, prop., Giurgiŭ.

Hotel Metropol: Locot. Tanovicĭ, militar, Brăila. S. N. Orăşeanu, prop., Brăila. Căp. Măndăchescu, militar, Galaţĭ. Roşeanu, medic, Sinaia. D-ra Nicolau, prop., Craiova. D. V. Lazăru, prop., Brăila.

Hotel Imperial: Drabant, antreprenor, Piteştĭ. Nicorescu, prof., Iaşĭ.

Hotel Dacia: V. Christovicĭ, comers., Varna. A. Dumitrescu, comers., Brăila. A. Manolescu, comers., T.-Jiu. Peno Genof, comers., Plevna. Dimitrof, comers., Brăila. Sub-locot. Teodorescu. militar, Buzău. D-na Teodorof, voiajoră, Rusciuk. Iancu Ionid, arendaş, Frumuşica.

Hotel Universal: Ion Christianu, comers., Potlogarĭ. Spiru Marlova, comers., Titu. Vasile Haran, comers., Bîrlad. Al. Manolessu, comers., Sinaia. G. Teodroescu, comers., Buzău.

Hotel Gabrovenĭ: C. Protomaghel, comers., T.-Severin. Vasile Nedelescu, comers., Călăraşĭ. Petrovicĭ, comers., T.-Severin. D. Popescu, comers., Zimnicea. Constantinescu, comers., Rusciuk.

Hotel Victoria: M. Niculescu, comers., Teleorman. Solomon, giuvaergiu, Olteniţa. Iova Mănescu, arendaşĭ Sărăleştĭ. Callu, medic, Corbi.

CORESPONDENŢA SALEI

Căpitan Petrăchescu, G. Doftana. — Nu maĭ avem de cît fasc. 15 şi 16.

Preţul alcooluluĭ şi al vinurilor

Primim zilnic numeroase scrisorĭ din partea cititorilor noştri prin carĭ sîntem rugaţĭ să-ĭ ţinem regulat în corent cu preţul vinurilor şi al alcooluluĭ.

Trista recoltă a viilor, a porumbuluĭ, precum şi a celor-l'alte cereale face ca preţurile vinuluĭ şi alcooluluĭ să varieze foarte neregulat şi ca atare să intereseze de aproape bună parte din lumea noastră comercială.

Un redactor al nostru s'a dus azĭ la rampa de vinurĭ din Capitală şi a putut culege informaţiĭ precise despre mersul preţuluĭ vinurilor în cursul săptămîneĭ acestea, precum şi de modul cum s'a efectuat, cu deosebire, exportul alcooluluĭ nostru în străinătatea.

*

In privinţa cantităţeĭ vinurilor vîndute, intrarea vaselor în rampa de vinurĭ a fost aproape echivalentă cu ĭeşirea lor.

Preţul a variat atît după calitate cît şi după ziua în care s'a vîndut.

Vinul de Drăgăşanĭ s'a vîndut între 7.50—8.50 vadra, preţ cu puţin maĭ scăzut ca în săptămîna precedentă.

Vinul de Odobeştĭ şi-a menţinut preţul din săptămîna precedentă, adică de 6—6.50 leĭ decalitrul.

Vinul de Panciu a avut o căutare maĭ mare. El s'a vîndut cu 7 leĭ decalitrul. Tot aşa s'a vîndut şi vinul de R.-Sărat şi în special vinul negru de Zăplaz care e foarte mult căutat.

Vinul de Focşanĭ s'a vîndut cu 6—6.20 decalitrul.

Nu puţin căutate aŭ fost şi vinurile din Dobrogea. In special vinul de Ostrov a avut un bun preţ, ţinîndu-se în seamă că pentru anul acesta recolta în acea podgorie e cu totul compromisă.

După relaţiunile particulare ce ni s'aŭ trimes de la diferite podgoriĭ principale din ţară, se poate vedea că preţul vinurilor a fost tot aşa de ridicat în ţară ca şi în Capitală.

Vinul de Cotnarĭ s'a vîndut puţin în August, de oare-ce a fost mult căutat în lunile Iunie şi Iulie.

Lipsa acestuĭ renumit vin se simte cu atît maĭ mult cu cît recolta anuluĭ acesta e cu totul pĭerdută.

Intru cît priveşte vinul de Dealu-Mare, vînzarea a fost cu totul moartă.

*

Ţuĭca a avut o bună căutare în cursul acesteĭ săptămînĭ şi lipsa eĭ n'a fost de fel simţită din cauza buneĭ şi abundenteĭ producţiunĭ a livezilor de prunĭ.

Vînzarea eĭ a variat între 8—10 leĭ, ĭar drojdia din vin s'a vîndut cu 10—12 leĭ decalitrul.

*

Preţul alcooluluĭ a fost cît se poate de multumitor.

Pentru Bucureştĭ, decalitrul s'a vîndut cu 12 leĭ, plata la comandă, şi cu 13.50, plata după treĭ lunĭ.

Din Bucureştĭ în interiorul ţăreĭ, alcoolul s'a ridicat pînă la 18 leĭ.

Exportul a fost foarte animat.

Pentru toată luna luĭ August, preţul s'a ridicat pînă la 30 leĭ. A scăzut la 27 cu sfîrşitul luneĭ şi probabil va maĭ scădea puţin în timpul vînzăreĭ cerealelor.

Preţul alcooluluĭ se va ridica îndată după terminarea vînzăreĭ cerealelor.

D.

MODE

Toaletă de vizită

Mătase de culoarea safiruluĭ. Corsajul-bluză deschizîndu-se pe o vestă de muselină de mătase albă. Guler mare garnisit cu un ruş plisat. Cingătoare şi guler la fel.

Laura.

Starea civilă

— Declaraţiĭ de căsătorie —

Dimenti Haim, cu D-ra Amalie Segall; Ion Bălteanu, cu D-ra Elisabeta I. Mihaĭ; Ion Gg. Costache Iodac, cu D-ra Elena Elena Meter; Iancu H. Simon, cu D-ra Maria Şoim: Alexandru G. Economu, cu D-ra Aneta I. Slavu; Ion Borcea, cu D-ra Maria Constantin Luca; Chirion Gh. Botoman, cu D-ra Febronia I. D. Ştefan; Nicolae Constantin, cu D-ra Maria Sultana Ivan; Moscu B. Barbu, cu D-ra Maria B. Ionescu.

Pentru gospodine

Cleĭ pentru celuloid. — Puteţĭ lipi celuloidul de lemn, staniol etc., preparînd următorul cleĭ: gumă de lac 2 gr.; alcool camforat 4 gr.; alcool concentrat 4 grame.

Gastr.

La France en Russie

Astăzĭ am primit în Sala noastră fascicola a patra din publicaţiunea **La France en Russie** cu următoarele vederĭ:

Petersbourg.— Perspective Newsky.
Petersbourg.— Port Nicolas.
Palatul împărăteseĭ-mamă.
Petersbourg.— Grande Morskaia.
Biserica înălţăreĭ.
Quai de l'Amirauté.
Mănăstirea şi catedrala Smolensk.
Petersbourg.— La Néva.

Preţul fascicoleĭ e de 70 banĭ.

Cu începere de astă-zĭ această importantă publicitate va apare de două orĭ pe săptămînă, aşa că uvragiul o să fie terminat în cursul luneĭ corente.

Dăm aci lista şi ordinea celor 10 fascicole carĭ vor forma uvragiul:

1) Plecarea preşedintelui.
2) Pe drum spre Cronstadt.
3) Peterhoff.
4) Saint — Petersbourg.
5) Sosirea şi serbările la Peterhoff.
6) Ambasada franceză la Saint-Petersbourg.
7) Serbările la Saint-Petersbourg.
8) Apartamentele preşedintelui. la Peterhoff.
9) Revista armatelor.
10) In jurul alianţeĭ.

✝

Locotenent A. T. Potlogeanu, Maria şi Constantin T. Potlogeanu cu fiiĭ, Elena şi C. I. Gabrielescu cu fiiĭ, Maria Şerbănescu, Ecaterina Nicolescu şi familiile: Colonel Andronescu, Grigorie Andronescu şi Nicolae Andronescu, pătrunşĭ de cea maĭ adîncă durere, aduc la cunoştinţă pĭerderea ce aŭ încercat în persoana prea iubituluĭ lor: tată, socru, tată-mare şi văr

Thoma Potlogeanu

Ofiţer al ordinuluĭ Coroana Romînieĭ

decedat Lunĭ la 1 Septembrie, orele 2 dimineaţa, în etate de 65 anĭ; ceremonia funebră va avea loc Marţĭ 2 Septembrie cor. orele 3 p. m., la domiciliul decedatuluĭ din strada Dimineţeĭ No. 6, de unde cortegiul funebru va porni la cimitirul Şerban-Vodă (Bellu).

Persoanele şi cunoscuţiĭ carĭ din eroare n'aŭ primit invitaţiune sînt rugaţĭ a considera aceasta ca atare.

Bucureştĭ, Sept. 1897 160—1

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru devarietăţĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Raşca — In fie-care seară teatru de varietăţĭ sub direcţiunea D-luĭ Agop Kiolean.

Preţul locurilor: Loc rezervat 2 leĭ, stal I 1 leŭ, intrarea generală 50 banĭ.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Premiĭ nouĭ de vacanţă

Seria a Două-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiidin seria a unsprezecea, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziţia cetitorilor o a Doăsprezecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atenţiunea că primele 13 fascicole din publicaţia „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunţate maĭ jos este valabil pînă la 3 Septembre inclusiv.

Dăm aci şi lista premiilor:

Fascicula a 14-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

Taxa pentru trecerea poduluĭ de Hans Dahl.
O turcoaică plimbîndu-se pe barcă de Bredt.
Finitul drameĭ de Karl Uchermam.
Ultimele momente ale luĭ Mozart de Herman Kaulbach.
Povestea călătoareĭ de Vautier.
Speranţa ţăreĭ de Brutt.
Lancieriĭ spanioli în marş de Cusachs.
Othello saŭ Maurul din Veneţia de Carl Becker.
Extas de A. Roth.
Prietenul săracilor de L'hermitte.
Biserica, imnul sfîrşituluĭ de Schwill.
Reprezentaţia întreruptă de Lonza.
Ţesătoria de Libermanu.
Tineriĭ jucătorĭ de Knaus.
Măgariĭ pe malul măreĭ de Haas.
Femeea Radjahuluĭ şi o fată rusă de Venig,

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 14-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos

Inştiinţăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicaţiunĭ „Tableaux célèbres".

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Camille Flammarion, Uranie, un volum frumos legat, şi ilustrat de Bieler Gambard şi Myrbach, ediţiunea *Figaro*, în loc de leĭ 18 se dă cu leĭ. 8.

Duc de Morny. Une ambassade en Russie —1856.— In loc de leĭ 3.50 sedă cu banĭ. 0.90

Robert de Bonnières. Les monachs Roman Parisien. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.85

Pierre Kropotkin. Paroles d'un. revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ 1.55

Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Lord Malmesbury. Mémoires d'un *Jean Darcy*, Le voyage de la princesse Louly. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.80.

Rennell Rodd. Frédéric III. Le prince héritier— L'empereur. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.90

D-r Morell Mackenzie. La dernière maladie de Frederic le Noble în loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.95

Paul Delair. Louchon. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.85

ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.85

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Vol. II.—*Le monde primitif.* Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viaţa chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2932
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi e ste valabil pînă la 3 Sept embrie inclusiv.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 128 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XVII

Lacrimĭ

— Nu dar m'am gîndit de mult și azĭ sînt hotărît.

Ceĭ doĭ soțĭ se uitară unul la altul.

Ramon nu voia să plece.

Alt-ceva avea în gînd.

Se gîndea la sinucidere, de sigur.

Așa cugetără amîndoĭ.

Dar copilul de care te interesezĭ— întrebă Carmen nu e oare o consolare pentru tine?...

— Pentru el am vrut să viŭ să vă vorbesc astă seară.

— El ne e drag și nouă de oare ce țĭ-e ție drag.

— E adevărat că'mĭ inspiră cel maĭ mare interes.. L'am luat de pe drumurĭ. dar și el mi-a scăpat viața. Merită toate bunătățile: de aceea am crezuț că amiciția voastră frățească mă va înlocui pe lîngă el ca să urmeze opera ce am început.

— Ce vreĭ să zicĭ?

— Il vețĭ băga în liceŭ unde e Marcel și vețĭ veghea asupra luĭ ca să facețĭ din el un om; și dacă cum-va mor pe acolo îl vețĭ iubi în amintirea mea.

— Ramon! strigă Carmen cu disperare.

— Nu trebuie oare să prevăd tot?... Am fost cu notarul tăŭ Robert azĭ și am luat toate măsurile.

Acum ofițerul se sculă.

Pînă atuncĭ nu'l întrerupsese.

— Dragă Ramon, zise el, vom face tot ce ne cerĭ, dar s'a întîmplat un eveniment grav pe care nu'l știĭ și care te va opri de a pleca.

— Pe mine?

— Da.

— Nu se poate.

— Veĭ vedea.

— Plec cu orĭ ce preț.

— Nu. Uită-te bine la mine, Ramon. Eștĭ desperat pentru-că iubeștĭ pe Elena și o crezĭ pierdută, moartă poate. Eĭ bine, ea trăiește. Am văzut'o noĭ!

Robert se aștepta la o esclamare, la un strigăt de mirare...

Nimic!

Figura luĭ Ramon rămase neschimbată.

Zise scurt:

— Și eŭ am văzut'o.

Amîndoĭ soțĭ dădură cîte un țipăt.

— Aĭ văzut'o?

— Da.

— Eĭ bine?

— Nu vreaŭ să o maĭ cunosc...

Și apoĭ exaltîndu-se urmă:

Vreme de anĭ amintirea eĭ m'a urmat. Cu toată mînia mea dreaptă nu putusem să'ĭ gonesc icoana din inima mea. Ajunsesem să cred chiar că nu era vinovată că crima eĭ putea dobîndi circomstanțe atenuante...

Robert și Carmen se uitaŭ la el...

Nu cutezaŭ să'l întrerupă.

— Da, urmă el, vream să cert să uit...

— Eĭ bine?

— Eĭ bine, visul acesta nebun, pe care pasiunea mă făcea să'l cred cu putință a fost spulberat de purtarea ticăloaseĭ!

— Elena a fost pe nedrept osîndită, zise Robert.

— Da, minciuna voastră e sublimă v'am maĭ spus, dar nu vă pot crede... Am dovezĭ în contra eĭ.

— De aĭ fi văzut'o azĭ ca noĭ! zise Carmen... Nu te aĭ maĭ codi de ĭ-aĭ vedea ochiĭ prăpădițĭ de plîns.

„Toate cuvintele eĭ eraŭ numaĭ iubire pentru tine.

— Mințea.

— Ramon!...

— Mințea, vă zic!

— Dar bine...

— Mințea, căcĭ are amant!

— Elena?... Amant?... zise Robert speriat.

— Oh! frate, făcu Carmen.

— Am văzut'o cu ochiĭ meĭ zîmbind la brațul unuĭ bărbat. Trăiesc amîndoĭ în public... la Moisselles

— La Moisselles?

— Da.

— Aĭ fost tu acolo?

— Da.

— Cînd?

— Acum patru zile.

— Și...

— M'am dus la Penhoet împins de un indiciŭ și atuncĭ ĭ-am văzut Nu ĭ-am omorît pe amîndoĭ căcĭ tot o iubesc... Am lăsat'o amantuluĭ săŭ, iar eŭ voĭ muri.

— Să morĭ!

— Dar bine, zise Robert și noĭ. cunoștem pe omul acela.

„El ne-a căutat, el ne-a dus la dînsa. E o inimă nobilă căreia i e milă de nenorocita femeĭe și care știe cît te iubește și ce viață a dus.

— Tot minciunĭ? A vrut să vă înșele.

Și atuncĭ el le spuse călătoria cu tot ce i se întîmplase cu tot ce auzise și ce văzuse.

Ingrozițĭ de calomniile ce auzeaŭ ceĭ doĭ soțĭ se uitaŭ unul la altul.

Li se părea că Ramon înebunise.

In sfîrșit Robert luă cuvîntul.

Iĭ spuse din noŭ greșala luĭ însușĭ a luĭ Carmen și căută să'ĭ dovedească inocența Eleneĭ în tot.

— Dar vă spuĭ că am văzut'o cu amantul la braț strigă Ramon, cînd sfîrși Robert.

— Aĭ întîlnit'o, se poate, cu tînărul acela... Și aĭ făcut prostia să crezĭ calomniile murdare ale unor pizmașĭ mișeĭ!

Cine știe?... poate vorbele de răzbunare ale uneĭ femeĭ disprețuite!

Omul de care vorbeștĭ și care sigur că are pentru Elena o admirație nespusă și care s'a devotat eĭ cu tot sufletul, ah! Ramon, aĭ să'țĭ schimbĭ părerea îndată ce'l veĭ cunoște, îndată ce veĭ vedea privirea luĭ franșe, obrazul luĭ nobil!

Cît este vorba de scrisoarea fatală pe care a'ĭ prins'o și care conținea ceea ce numeștĭ d-ta greșala Eleneĭ, îțĭ spun încă o dată că eŭ o scrisesem Carmeneĭ că eŭ o adresasem în numele doamneĭ de Montlaur, după cum aveam obiceiul, ca să înlătur orĭ ce bănuială, dacă ar fi fost prinsă scrisoarea într'atîta era reputația Eleni, nevasta d-tale maĭ presus de orĭ ce bănuială insultătoare.

— Dovedește ce spuĭ!... Iți spun pentru a suta oată: dă'mĭ dovadă!

— Ce altă dovadă vreĭ de cît scrisoarea care țĭ-a picat în mîĭnĭ... scrisoarea acea era scrisă de mine Cunoștĭ scrierea. Compară.

— Știĭ bine că am ars scrisoarea...

— Poate însă că'țĭ aducĭ aminte forma, literile?... Adu'țĭ aminte, Ramon, te rog, adu'țĭ aminte.

Ramon nu știa ce să zică.

I se limpezea mintea,

Adevărul este că întîia oară cînd primise scrisoarea cumnatuluĭ săŭ prin care'l vestea că se întoarce în Francia — poate că cititoriĭ își maĭ aduc aminte — îl izbise foarte mult scrierea aceasta pe care i se părea că o cunoaște de multă vreme saŭ că o maĭ văzuse.

Atuncĭ abia se gîndise la incidentul acesta pe care'l crezuse un fleac.

Acum, însă, cînd d'Alboize stăruia așa de mult asupra lucruluĭ acestuia. nu putea să nu recunoască, de și foarte puțin, o concordanță oare cum ciudată.

Ingălbeni.

Robert avea o inimă mare, plină de curaj.

Nu hezită.

(Va urma)

Licitațiune

La 15 Septembrie 1897, la orele 11. a m., se va ține licitațiune publică la *Tribunalul Ilfov*, secția de notariat, pentru vînzarea avereĭ defunctuluĭ Vasile Georges u representant prin moștenitoriĭ săĭ, pentru eșirea din indivisiune, compusă din următoarele imobile:

1. Casele cu tot locul lor din Bucureștĭ, strada Numa Pompiliu, No. 26, construcție de zid și învelite cu tinichea compusă din 3 corpurĭ de case: *a)* fabrica de paste făinoase cu 2 etaje, *b)* un grajd pentru 4 caĭ și un șopron pentru 2 trăsurĭ, și *c)* în fundul curțeĭ, o altă pereche de case compusă din 2 etaje.

In fabrica de paste făinoase se află adăptate următoarele mașinăriĭ: o mașină stabilă putere 9 caĭ, o pereche petre pentru măcinat, o pereche valțurĭ de oțel, o pereche valțurĭ de porcelan, un cilindru centrifug pentru făină, o mașină pentru curățit grîul, o mașină cilindrică cu perĭ de oțel, un aspirator, etc.

Licitațiunea acestuĭ imobil împreună cu mașinele încep de la suma de leĭ 108.961, banĭ 70.

2. Casele cu locul lor din Bucurescĭ, strada Soareluĭ, No. 8, construcție de zid, învelite cu tinichea și compuse din șapte camere, două antreurĭ, bucătărie și camere de servitorĭ.

Licitațiunea acestuĭ imobil începe de la suma de leĭ 40.077. banĭ 90.

Asupra acestor imobile se află ca sarcine două împrumuturĭ în sumă de leĭ 90.000 (Dosarele 1297 din 1887 și 218 din 1891). 91—3

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann. Dresda